

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๑

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๕ ถึง ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๑

สารบัญ

๕๔
ครั้งที่ ๒๑/๒๔๘๑ (สามัญ)

๑. วิจารณ์รายงานการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๔๘๑
(สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒ ๑๓๗๘
๒. รัฐบาลตอบกระทู้ถามของสมาชิก
  - ก. เรื่องการกำจัดทะเบียนรถจักรยานสามล้อ ของ นายวงศ์ เว็นซ์ ๑๓๗๘-๑๓๘๑
  - ข. เรื่องการค้าพริกไทยตกต่ำ ของ นายวงศ์ เว็นซ์ ๑๓๘๑-๑๓๘๔
  - ค. เรื่องการธนาคาร ของ นายวงศ์ เว็นซ์ ๑๓๘๔-๑๓๘๗
  - ฅ. เรื่องครูประจำชาติ สรรวศรศึกษาและกรรมการอำเภอ ของ นายเตียง ศิริขันธ์ ๑๓๘๗-๑๓๘๑
  - ง. เรื่องการจำหน่ายตั๋วและการโดยสารรถไฟ ของ นายพันธ์ อินทวงศ์ ๑๓๘๑-๑๓๘๒
  - จ. เรื่องการเลิกเสื่อและยุวชนทหาร ของ นายเตียง ศิริขันธ์ ๑๓๘๒-๑๓๘๖
  - ฉ. เรื่องนามสถานทราชมการ ของ ชุนอนุสรณ์สิทธิกรรม ๑๓๘๖-๑๓๘๗
  - ช. เรื่องเจ้าหน้าที่จะไปเปิดสหกรณ์ที่จังหวัดยี่ราเงินบุรี ของ ก. สงวน พะยุงพงศ์ ๑๓๘๗-๑๔๐๐
  - ซ. เรื่องนาในเขตตำบลประทานและคลองอินเงิน ของ ชุนชานอนุสรณ์ ๑๔๐๐-๑๔๐๓

๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างการชลประทานในจังหวัดลำปาง (ฉะบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๙๑ (พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓) ๑๔๐๓
๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี พุทธศักราช ๒๔๙๑ (พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓) ๑๔๐๔
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธศักราช ๒๔๙๑ (พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓) ๑๔๐๔-๑๔๐๕
๖. เรื่องร่างพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างและฉาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๙๑ ของรัฐบาล ๑๔๐๖-๑๔๒๒
๗. เรื่องร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๙๑ ของ นายถวิล อุดล ๑๔๒๓-๑๔๖๙
๘. พระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๙๑ ๑๔๗๑-๑๔๗๒
๙. คำแถลงการณ์ของรัฐบาล ๑๔๗๓-๑๔๗๗

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๙๙๗	๑๑	ค ก ร มาธิการ	ค อ ก ร ร มาธิการ
๑๐๐๔	๑๒	สมทค	สมมค
๑๐๒๐	๙	ชช	ชช
๑๑๓๓	๑๓	นายเขื่อน พานิชวิทย์	นายเขื่อน พานิชวิทย์
๑๑๓๙	๓	ผู้ไกล	อยู่ไกล
๑๑๕๔	๑๒	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๑๑๕๗	สุดท้าย	ในสภาพ	ในสภาพ
๑๑๙๓	แรก	เพราะ	เพราะ
๑๑๙๙	๑๓	กาปรระชุม	การปรระชุม
๑๒๑๙	๑๙	ความ	ความ
๑๒๒๙	๖	กรรมกร	กรรมกร
๑๒๔๔	๑๐	สมาคมพืชกรรม	สมาคมพืชกรรม
๑๑๖๗	๒	กรรมมาธิการ	กรรมมาธิการ
๑๒๗๖	๑๖	นายทองอยู่	นายทองอยู่
๑๒๗๙	๓	พระสังค	พระสังฆ
๑๓๒๙	๑๔	หมตควาร	หมตควาร
๑๓๕๐	๑๒	เกณฑ	เกณฑ
๑๓๖๑	๓	ยมอ	ยมอ
๑๓๖๕	๙	ข้อ ๒๐	ข้อ ๔๐
๑๓๙๗	๓	นายวงศ์	นายวงศ์
๑๓๙๒	๙	นายพันธ์	นายพันธ์
๑๔๐๓	๕	พ.อ. พระยาฤทธิชัย	พ.อ. พระยาฤทธิชัย
๑๔๒๗	๖	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๑/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๐ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้สภาฯ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่
๖/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
แย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ วาระต่อไปอยู่ที่ กระที่
ที่ ๑ ของนายวงศ์

นายวงศ์ เว็นชิว (จีนทบว) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมน
ตรว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ๑. เหตุใดกระทรวงมหาด
ไทยจึงต้องมีการจำกัดทะเบียน รถจักรยาน สามล้อ โดยไม่ยอม อนุญาต
ให้มีรถเพิ่มขึ้นอีก

๒. ถ้าอนุญาตให้รถจักรยานสามล้อไปขึ้นทะเบียนโดยไม่มีการ
จำกัดแล้วจะเป็นการขัดข้องหรือกระทบกระเทือนต่อนโยบายของกระทรวง
มหาดไทยด้วยประการใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: กระทรวงมหาดไทยขอประทานตอบรวมกันทั้ง ๒ ข้อดังนี้ การจำกัดจำนวนการจดทะเบียนรถจักรยานสามล้อขึ้นรถเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยแก่การจราจรบนทางหลวง ประกอบด้วย ความเหมาะสม แห่งความต้องการของประชาชนที่จะใช้ ในท้องถิ่นนั้นๆ การจำกัดจำนวนรถจักรยานสามล้อขึ้นรถกระทำแต่ละเฉพาะในจังหวัดพระนครและธนบุรีเท่านั้น เพราะเหตุที่มยานพาหนะอื่น ๆ สำหรับไทยสารอยู่เป็นอันมากแล้ว และปรากฏว่าในขณะที่รถจักรยานสามล้อรับจ้างได้จดทะเบียนถึง ๕,๒๙๕ คัน หากจะเปิดโอกาสให้จดทะเบียนโดยไม่จำกัดจำนวนต่อไปอีกแล้ว นอกจากจะไม่ยังเกิดความสะดวกและความปลอดภัยในการจราจร ดังกล่าวแล้วยังเป็นเหตุให้ยังเกิดความเคืองคร้อในทางอาชีพประเภทนี้อีกด้วย

๑๕.๓๗ น.

นายวงศ์ เว็นซ์ (จีนทวย): ที่รัฐบาลตอบว่าเวลานักท่องเที่ยวต้องการของผู้โดยสารนั้นอยู่แล้วนั้น รัฐบาลทราบดีอยู่แล้ว

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ยืนยันว่าพอหรือไม่พอ รัฐบาลย่อมทราบ ด้วยเหตุที่ได้สังเกตดู คือความคับคั่งของการจราจรนั้นก็แสดงให้เห็นว่าเกินความต้องการแล้ว อีกประการหนึ่งก็ถือว่ารายได้ของกรมกรจำนวนเอง ถ้าหากว่ามีจำนวนมากขึ้น

ก็เป็นการแย่งอาชีพ กันมากและก็รายได้ก็ไม่คุ้มกับรายจ่าย ที่จะต้องชีพ
ไปวันหนึ่ง ๆ

นายวงศ์ เว็นชว (จินทบุรี) : ข้าพเจ้าขอชี้ว่า รัฐบาล
ทรายใหม่ว่ารถจักรยานสามล้อเวลานี้ตกอยู่ในกำมือของใคร คนชาติ
ไหน และเท่าที่กรรมการ สามล้อได้ ได้รับความเดือดร้อน อยู่เวลานี้โดย
ต้องไปเช่าเขาแพง ๆ ถ้าเป็นคนของเขาแล้วเขาก็เอาถูก เมื่อเป็นเช่นนี้
แล้วก็เป็นความเดือดร้อน แก่กรรมการคนไทยของเรา ซึ่งรัฐบาลจะมี
วิธีกดแก้ไขในเรื่องนี้ได้บ้าง

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : จำนวนสถิติที่ข้าพ
เจ้าได้แถลงเมื่อก่อนว่ารถจักรยานสามล้อมีจำนวน ๕,๒๘๔ คันนั้น
ในจำนวนนั้นเป็นคนต่างศาวยไม่ถึงครึ่ง ยิ่งปรากฏว่าจำนวนที่คนไทย
มีอาชีพในทางสามล้ออยู่เป็นจำนวนมากที่ท่านสมาชิกสงสัยว่าได้หลุด
ไปอยู่ในมือของคนต่างศาวยนั้นไม่เป็นความจริง การแก้ไขที่จะให้
คนนั้น รัฐบาลก็ได้ช่วยทุก ๆ ทาง แต่หากว่ากรรมการซึ่งเป็นคนไทย
นั้นเองก็ควรจะได้รู้จักช่วยตัวเองบ้าง รัฐบาล คงจะไม่สามารถช่วย
บุคคลซึ่งไม่สามารถจะช่วยตัวเองได้ ต้องช่วยด้วยกันทั้งสองทาง

นายวงศ์ เว็นชว (จินทบุรี) : ข้าพเจ้าอยากจะทำนายเจ้าของ
รถจักรยานสามล้อ ไม่ใช่เฉพาะกรรมการ ที่ดิฉันอาชีพในการขับจกร
ยานสามล้อ ว่าเวลานี้คนชาติไหนเป็นเจ้าของมาก

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ข้าพเจ้ามิได้เอา
มา แต่ว่าอยากทราบวันหลังตามข้าพเจ้าเป็นส่วนตัวก็ได้

ประธานสภาฯ : กระทบใจของนายวงศ์ เรื่องการค้าพริกไทย
ตกต่ำ

นายวงศ์ เว็นซัว (จีนทบริ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้ เป็นเพราะเหตุใด หรือราคา
พริกไทยจึงได้ตกต่ำมาก และนานถึงเพียงนี้ เมื่อปรากฏเช่นนั้นแล้ว
รัฐบาลคิดจะช่วยเหลืออย่างไร ถ้าช่วยจะช่วยเหลือด้วยวิธีใดและเมื่อไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ :
กระทรวงเศรษฐกิจขอตอบดังนี้ เหตุที่ราคาพริกไทยตกต่ำนั้น
เนื่องมาจากในประเทศอื่น ๆ มีปลูกเพิ่มขึ้นมากมาย ราคาในตลาดโลก
จึงตกต่ำมาก และโดยที่พริกไทยที่นำออกไปนั้น ไปขายยังต่างประเทศ
จึงต้องชดชวยตามราคาตลาดโลก

๑๕.๔๐ น.

นายวงศ์ เว็นซัว (จีนทบริ) : รัฐบาลตอบว่า พริกไทยเรา
ต้องส่งออกไปขายต่างประเทศ ก็เมื่อเราทราบอยู่แล้วว่า เวลานี้พริกไทย
ของเราขายไม่ออก รัฐบาลจะหาตลาดค้าพริกไทยให้ มากยิ่งกว่าจะ
ไปหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ :

การ : ตลาดมันมีขายอยู่เสมอ แต่เทียบราคาของเราสู้เขาไม่ได้ เขา
ก็ไม่ซื้อเรา ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้เห็นว่าราคาตกต่ำอย่างไร ตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๔๗๐ มาแล้วเราจะเห็นได้ว่าราคาพริกไทย ของเรา เมื่อคิดปาน
กลางแล้ว ขหนึ่งตกหลายละ ๑๐๐ เหยียบในตลาดสิงคโปร์ แล้วต่อไป
อีกขหนึ่ง พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็น ๑๐๓ เหยียบ ต่อไปเหลือ ๙๐ เหยียบ
๔๓ เหยียบ ๓๐ เหยียบ ๒๓ เหยียบ ขณะนี้เหลือ ๑๕ เหยียบ

นายวงศ์ เว็นชัว (จีนทบุรี) : ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็แปลว่า
รัฐบาลไม่มีทางจะช่วยเหลือในเรื่องราคาพริกไทย ก็เมื่อไม่มีทางช่วย
เหลือแล้ว ขอกันตรงๆว่าไม่มีหนทางแล้วจะได้บอกชาวสวนพริกไทย
ซึ่งกำลังรอรัฐบาลว่าจะหาวิธีช่วยเหลือได้ และรออยู่จนข้าวไม่มีกิน
สวนเป็นของคนอื่น บอกว่าไม่มีหนทางแล้วเขาจะได้ละทิ้งอาชีพในทางนี้
ไปเอาทางอื่นเสียดีกว่า

ประธานสภาฯ : ท่านตั้งคำถามชี้ท่าน นี้ท่านอธิบาย ขอให้
ท่านถามมาใหม่

นายวงศ์ เว็นชัว (จีนทบุรี) : เมื่อรัฐบาลไม่มีทางช่วยเหลือ
ในเรื่องราคาพริกไทยก็เข็นอันว่าชาวสวนพริกไทยในจังหวัดทบุรีก็ต้อง
ออกข้าวกันเท่านั้นเอง

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ นี้ท่านอธิบายเป็นเชิงร้องทุกข์ ท่าน
ตั้งคำถามมาใหม่

นายวงศ์ เว็นชัว (จีนทบุรี) : ก็เมื่อรัฐบาลก็บอกว่าไม่มีหน

ทางที่จะช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นเขื่อนอนว่ารัฐบาลไม่มีทางช่วยเหลือกรณี
หรือ

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ท่านถามซี ท่านถามว่ารัฐบาลจะมีหนทาง
ช่วยเหลือดีกว่านี้หรือไม่ก็ถามมา

๑๕.๔๓ น.

นายวงศ์ เว็นซัว (จีนทวย): ข้าพเจ้าถามแล้วว่า รัฐบาลจะ
มีหนทางช่วยเหลือใดหรือไม่ แต่รัฐบาลตอบว่าเวลานพริกไทยเราไป
ขายสู้เขาไม่ได้ และมีต่างประเทศขายอยู่ ๆ ทั่วไป รัฐบาลไม่มีทางที่
จะช่วยเหลือในทางขายพริกไทยแล้วก็เขื่อนอนว่าเรื่องพริกไทยไม่มีหนทาง
ช่วยเหลือ ข้าพเจ้าอยากทราบเท่านี้

ประธานสภาฯ: ท่านทราบแล้วขอให้ท่านตั้งคำถามใหม่ ท่าน
ไม่ถามนี้ท่าน แล้วท่านรัฐมนตรีจะตอบอย่างไร เข้าถามอีกที

นายวงศ์ เว็นซัว (จีนทวย): รู้สึกลำบากจริงในเรื่องนี้ ก็
ทราบแล้วว่ารัฐบาลตอบว่าไม่มีหนทาง แปลว่าพริกไทยเราไปขายสู้เขา
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขื่อนอนว่ารัฐบาลไม่มีหนทางช่วยเหลือใด อีกแล้ว
อย่างนั้นหรือ

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ: ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่า สำหรับราคานั้นข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะ
ทำให้เพิ่มขึ้นได้ เพราะว่าไปแย่งชิงขายในตลาดโลกของเขา ก็มีหน-

ทางที่จะทำได้ คือผู้ปลูกนั่นเองจะต้องทำให้ราคาต้นทุนถูกลง เช่นข้าพเจ้าจะชักชวนอย่างให้เห็นเทียบการเพาะปลูกพริกไทยที่ลำปางนั้น โครงการที่เขาใช้ก็ไม่ใช่อ่างของเรา คือว่าของเรานั้นใช้ไม้ชนิดหนึ่ง ส่วนของเขาปลูกเป็นต้นไม้ เช่นต้นทองหลาง แล้วจึงปลูกพริกไทย และอายุต้นพริกไทยไม่ใช่ ๑๐ ปีหรือ ๑๕ ปีอย่างของเรา เขาก็มีพันธ์ุ ๑๕ ปีถึง ๒๐ ปี อย่างนี้เกี่ยวกับการเพาะปลูกซึ่งผู้ปลูกจะทำให้ต้นทุนของเราถูกขึ้น เมื่อถูกแล้วก็ขายออกไปได้

ประธานสภาฯ: กระจุกต่อไปของนายวงศ์ เรื่องการตั้งสาขาหอสมุดแห่งชาติที่จังหวัด

นายวงศ์ เว็นชิว (จังหวัด): กระจุกเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ทราบมาจากกรมศิลปากรทางนี้แล้ว เพราะฉะนั้นขอถอน

ประธานสภาฯ: กระจุกต่อไปของ นายวงศ์ เว็นชิว เรื่องการธนาคาร

๑๕.๔๕ น.

นายวงศ์ เว็นชิว (จังหวัด): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจดังต่อไปนี้ ๑. การที่กรมไปรษณีย์ได้โอนไปรษณีย์รับส่งส่วนบุคคลไปไว้ที่อำเภอ นั้น ตามนโยบายขยายของกรมไปรษณีย์ มีอยู่ที่จะเป็นการธนาคาร การออมสินเงินไม่ใช่หรือ

๒. ตั้งแต่โอนไปรษณีย์นั้นเป็นเวลานานแล้ว ไม่เห็นปรากฏว่าไม่มี

การอนุญาตหรือการอนุมัติชั้นที่อำเภอทำใหม่ จังหวัดจันทบุรีอย่างไร
ใคร่ทราชมามีความจำเป็นซึ่งประการใด

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: กระทรวงเศรษฐการขอตอบ
ว่า ๑. รัฐบาลขอตอบว่าใช่

๒. นับตั้งแต่เกิดการไปรษณีย์อนุญาตอำเภอมาจนบัดนี้ ได้จัด
ให้มีการอนุญาตเพิ่มขึ้นเรื่อยมารวม ๔๗ แห่งแล้ว ไปรษณีย์ อนุญาต
อำเภอใดควรจัดให้มีการอนุญาตก่อนและหลัง ได้พิจารณาตามสภาพ
การค้าขายและคมนาคมของท้องถิ่นประกอบกับความเห็นชอบของคณะ
กรรมการอำเภอผู้รั้งทำการด้วย อำเภอทำใหม่ก็จะจัดให้มีเหมือนกัน
แต่ต้องเป็นไปตามหลักที่กล่าว การที่ขอเปิดขึ้นแห่งๆ ไปเช่นนั้นเพราะ
ถ้าเปิดพร้อมกันหมดจะไม่สะดวกต่อการควบคุมและแนะนำ เพราะอำเภอ
เพียงริ้งงานไปรษณีย์ไปใหม่ ๆ ส่วนการอนุมัตินั้นต้องอาศัยการ
อนุญาตเป็นหลักในการเงิน ถึงแม้ที่ทำการไปรษณีย์ อนุญาตอำเภอ
หลายแห่งจะได้มีการอนุญาตแล้วก็ตาม แต่โดยเหตุที่อำเภอเพียงริ้งงาน
ไปใหม่ ๆ จึงควรให้ โอกาสฝึกฝนงานที่มอบหมายให้ มีความชำนาญเป็น
อย่าง ๆ และเป็นขั้น ๆ ไป ฉะนั้นจึงได้รอกการอนุมัติไว้ แต่ก็ได้ทำริ้ง
มอบหมายให้จัดทำในไม่ช้าเหมือนกัน

นายวงศ์ เว็นชิว (จันทบุรี): ข้าพเจ้าก็ทราบเหมือนกันว่า
การอนุญาตและการอนุมัติสำหรับอำเภอทำใหม่ นั้นรัฐบาล ก็คิดจะเปิด

แต่ว่าเวลานี้ยังไม่ไปเสีย และอีกอย่างหนึ่งก็ทราบว่าทางกรมไปรษณีย์
ถามไปทางอำเภอว่ามีคนจะทำได้หรือยัง ทางอำเภอตอบว่ายังหาคนไม่
ได้ ก็เมื่อเขียนเช่นนั้นแล้วจะทิ้งไปอีกสักเท่าไร

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ก็เมื่อทางอำเภอหาคนไม่ได้
ข้าพเจ้าก็เข็ดไม่ได้เหมือนกัน ไม่ใช่ทางกรมไปรษณีย์ เช่นทางอำเภอ
เพราะเราให้ค่าทำงานไปแล้ว เมื่อทางนั้นหาคนไม่ได้ก็เงินไม่รู้ว่า
จะเข็ดอย่างไร คนรับทำเขายังรับทำไม่ได้

๑๕.๔๘ น.

นายวงศ์ เว็นชิว (จีนทวยวี): ก็เมื่อทางอำเภอไม่มีคนที่
รับทำ ทางกรมไปรษณีย์ทำไมไม่ส่งคนไปทำแล้ว

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: อย่างไปรษณีย์อนุญาตบุคคล
เราให้ค่าทำงาน เพราะฉะนั้นก็เหมือนไปรษณีย์อนุญาตบุคคลเหมือน
กัน ผู้ที่รับทำงานต้องหาเองหมด คนเกินและอะไรๆ ถ้าเราเข็ดเขินที่
ทำการกรมไปรษณีย์ก็ไม่เป็นการตรงตามหลักการของกรมที่ใดวางไว้

นายวงศ์ เว็นชิว (จีนทวยวี): ก็เมื่ออำเภอหาคนทำไม่ได้ กรม
ไปรษณีย์ก็ไม่จักทำและไม่ใช้วัตถุประสงค์ของไปรษณีย์ แล้วจะทำ
เมื่อไรก็ไม่มีโอกาสเข็ดกันเท่านั้น

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: คือว่าเขาอาจจะทำได้ทีหลัง

ก็ได้ แต่เท่าที่เขียนอยู่แล้ว ความประสงค์ของกรมไปรษณีย์ สำเร็จไป
ทั้ง ๗๐ เปอรเซนต์

นายวงศ์ เว็นชัว (จีนทวยวี) : ข้าพเจ้าอยากทราบว่าท่านรัฐมนตรี
มนตรีทราบได้อย่างไรว่าเขาอาจจะหาได้ อาจเป็นสักกริชยงจะหาได้
อย่างนั้นหรือ หรือออกสักเมื่อไร

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี : คือว่าอาจจะเป็นความหวัง
คนเราอยู่ได้ด้วยความหวัง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าเป็นอย่างนั้น ถ้า
หากว่าท่านผู้แทนอยากจะทำว่าเขาหาได้หรือไม่ ท่านก็ต้องถามคณะ
กรรมการอำเภอที่ท่านเป็นผู้แทนของเขาอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ : กระทั่งต่อไปของนายเตียง เรื่องครูประจำชาติ
สารวัตรศึกษาและกรรมการอำเภอ

๑๕.๕๐ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกุลนคร) : ข้าพเจ้า ขอตั้งกระทู้ถาม
ท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงธรรมการ ทั้งต่อไปนี้ ๑. เนื่องจากทาง
ปฏิบัติปรากฏเสมอ ๆ ว่ากรรมการอำเภอมักจะใช้ครูประจำชาติและสาร
วัตรศึกษาให้ทำงานเพื่อประโยชน์แก่กรรมการอำเภอ แต่งานนั้นไม่เกี่ยว
กับการให้การศึกษาก่ออุปการหรือเกี่ยวข้องงานในหน้าที่ ซึ่งเป็นเหตุ
ให้เสียประโยชน์ในทางการศึกษาอย่างยิ่ง เช่นรัฐบาลทราบหรือไม่

ถ้าทราบแล้วรัฐบาลมีทางแก้ไขอย่างไร และจะจัดการภายในเร็ววันได้หรือไม่

๒. หลักเกณฑ์สำคัญสำหรับพิจารณาเงินเดือนครูประชาบาลนั้น เป็นหลักมาตรฐานทั่วประเทศ หรือเป็นหลักเกณฑ์ เฉพาะท้องถิ่น ถ้าเป็นหลักเกณฑ์ เฉพาะท้องถิ่น อยากทราบว่า กระทรวงธรรมการได้แนะนำแนวทางสำหรับวางหลักเกณฑ์ ให้ท้องถิ่นอย่างไรบ้างหรือไม่

๓. การบรรจุครูประชาบาล มีระเบียบวางไว้อย่างไร และในระเบียบนั้นให้ สิทธิพิเศษแก่ผู้สำเร็จจากโรงเรียนฝึกหัดครูประเภทต่างๆ ใดบ้าง

๔. การเรียกเงิน ที่ ผู้บังคับบัญชา เห็นชอบๆ ทำ เช่นในงานผลิตของรัฐกรรม งานปีใหม่นั้น ตามความรู้สึกเป็นการบังคับกลายๆ บางครั้งการเรียกกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของเงินเดือนนั้น สำหรับครูประชาบาลผู้มรยาไค่นอย ทางการจะสั่งห้ามขาดเสียมิไค่หรือ

๕. เนื่องจากกรรมการอำเภอมีงานในหน้าที่และเกี่ยวข้องใกล้ชิด ศึกษกับครูประชาบาลมากกว่ากรรมการจังหวัด หรือนายอำเภอ ทางการเคยเรียกนายอำเภอ กรรมการจังหวัดมาอบรมแล้ว อยากทราบว่าทางการจะคำริอบรมกรรมการอำเภอไค่หรือไม่ ถ้าไม่ไค่เป็นเพราะเหตุไค่ ถ้าเกี่ยวข้องกับ เป็นปัญหาสันเปลือง อยากทราบว่า จะสันเปลืองมากนัอยเพียงไค่ ทางการจะหาทางแก้ไขโดยเรียกอบรมเป็นชุดๆ ไปไค่หรือไม่

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี : กระทรวงธรรมการขอตอบ

๑. ในหลักปฏิบัติการ อำเภอย่อมจะใช้โตเท่าที่ความจำเป็น
จะต้องอาศัยซึ่งกันและกัน โดยที่ครูประชาบาล และตำรวจ คึกษาอยู่ใน
ในความปกครองของอำเภอ ส่วนที่ว่าทำให้เสียหายแก่การงานนั้น ไม่
ปรากฏว่าได้ มีการเสียหายอย่างไร

๒. หลักเกณฑ์ การพิจารณาเงินเดือนครูประชาบาลเป็นหลัก
เกณฑ์ที่ใช้ทั่วไปทั้งประเทศ แต่ในหลักเกณฑ์นั้นก็กว้างแนวทาง พิ
จารณาถึงผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นที่ตนการไว้แล้ว

๓. กระทรวงธรรมการได้วางระเบียบการเรื่องสิทธิพิเศษ ครูที่มี
วิทยฐานะ ครูมีสิทธิที่ได้บรรจุก่อน ผู้มีวิทยฐานะสามัญในเมื่อมีจำนวน
ผู้สมัครมากกว่าจำนวนที่ต้องการ และมีสิทธิที่จะได้ พิจารณา เดือนเป็น
ครูใหญ่ก่อนที่มีวิทยฐานะสามัญ

๔. การเรียกรไไม่เป็นนการบังคับ และ ตามทางการ ที่มี ขังคย
บัญชา คอยพิจารณา และมีให้ มีการเดือนร้อน เกิดชนแค้น นอยที่อยู่ใน
ความขังคยขังคยอยู่แล้ว ที่จะสั่งห้ามขาดเสียที่เดียนั้นไม่ควร

๕. ทางการโตสั่งให้ มีการประชุมชแจง การปฏิบัติราชการอยู่
เสมอแล้ว การเรียกมาอบรมที่กรุงเทพฯ ึ่งยังไม่จำเป็น

๑๕.๕๓ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ตามที่รัฐมนตรีกล่าวว่
ในการที่กรมการอำเภอโต ใช้ครูประชาบาล เท่าที่ความจำเป็น ขังคยนั้น

ทางกระทรวงธรรมการจะวางหลักเกณฑ์ลงไปได้แน่นอนหรือไม่ว่าที่
ความจำเป็นนั้นมีความจำเป็นเพียงไร

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ที่วางหลักเกณฑ์ให้ท้าย
ที่นั่น เห็นจะลำบากเพราะว่าเหตุการณ์มันแตกต่างกันเรื่อยไป แต่ต้อง
ถือว่าไม่ให้เสียหายแก่ราชการ เกณฑ์ใหญ่ ๆ ก็เช่นอย่างนั้น

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ในบางกรณีไม่เป็นการเสียหาย
แก่ราชการ คือว่าเรียกครูประชาบาลมาใช้นอกเวลาทำงานเช่นนี้สำหรับ
ผู้ใหญ่ก็ใช้ได้ ผู้ nhỏก็ได้ แต่ว่าผู้ nhỏได้ รัยความเคียดกร้อเช่นนี้ทางกระทรวง
ธรรมการ จะวางหลักเกณฑ์ลงไปได้บ้างหรือไม่ว่างานที่กรมการ
อำเภอจะใช้ครูประชาบาลได้นั้นจะต้องเกี่ยวกับการศึกษา และการอบรม

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ทางกระทรวงธรรมการที่จะ
วางหลักเกณฑ์ไปดังนี้ อาจมีเรื่องรื้ออื่นที่จะใช้นอกเวลาบ้าง คุณแต่
ข้าราชการประจำการเรายังบอกที่ต้องอดเวลาให้แก่ราชการ ราชการ
จะเรียกใช้เมื่อไรก็ได้ เพราะฉะนั้นครูประชาบาลก็อยู่ในแวนนั้นเหมือน
กัน แต่ที่ว่าเราเรียกใช้นอกเวลามากมายแล้ว ความดีความชอบนั้น
นายอำเภอหรือคณะกรรมการจังหวัดเขาคงพิจารณาให้เหมือนกันในคอน
ส้นย์ ถ้าเราจะไปห้ามเสียไม่ให้ทำเช่นนั้น ทางข้าราชการจะเสียใจได้
เหมือนกัน เพราะเขาจะหาความดีความชอบพิเศษเกินเลยบ้างก็ไม่ได้

๑๕.๕๕ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ท่านรัฐมนตรีตอบไปในเรื่อง:

ความดีความชอบเป็นพิเศษ แต่ท่านรัฐมนตรีอาจจะลืมคิดไปเสียว่าความสำคัญ ของครูประชาบาลนั้นเกี่ยวกับการอบรมคึกษา ถ้าหากว่าเอาครูประชาบาลมาใช้ หาเล็กทาน้อย จะมีเป็นการล้มหน้าทอนสำคัญ คือทางเสียหายของการคึกษาไปหรือ

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ลมมันเห็นจะไม่ลม เพราะเวลาสอนก็ไปสอนอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเราจะพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ว การเอาครูประชาบาลมาใช้ พิเศษนั้นในเรื่องความรู้รอบตัว ของครูจะโตเพิ่มขึ้นแล้ว เข้าใจว่า ครูประชาบาล เป็นส่วนมาก อยากจะโตความรู้รอบตัวบ้าง แต่ทางกระทรวงธรรมการก็ระวังอยู่อย่างมาก โตตั้งเสมียนประจำอำเภอไปแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ และ พ.ศ. ๒๔๘๑ นี้เราก็ตั้งไปเหมือนกัน

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของนายพันธุฯ เรื่องการจำหน่ายตัว และการโยกสารพัดไฟ

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม): กระทู้เรื่องจำหน่ายขอดามณะเพราะข้อ ๒ คือจำหน่ายขอดตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการทั้งต่อไป

มักปรากฏบ่อย ๆ ว่า ชาวชนบทไทยมาก เป็นชาวกลีกร ไทยสารพัดไฟเลยสถานที่ต้องลงตามตัว เพราะไม่ทราบว่ารไฟถึงไหนแล้วอ่านหนังสือไม่ออก ทั้งเจ้าพนักงานก็ไม่บอกว่าถึงสถานีไหนแล้ว จึงต้องถูกปรับฐานไทยสารพัดไฟไม่มีตัว ๑ ต้องเสียค่าไทยสารระยะที่เลยไป ๑ และยังต้องเสียค่าไทยสารกลับอีก ๑ ถึง ๓ คอตั้งนี้ ริง

ขอทราบว่าถ้าจะให้เจ้าพนักงานประจำรถไฟขบวนนั้นๆ และที่ประจำสถานี
โฆษณาบอกนามสถานีทุกๆ สถานีเมื่อรถถึง กิ่งนี้จะไต่หรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ : รัฐบาลขอตอบกิ่งนี้ มีระเบียบที่เจ้าหน้าที่รถไฟต้องปฏิบัติอยู่แล้ว
คือเมื่อกระบวนรถถึงสถานีใด แล้วหยุดรับส่งผู้โดยสาร พนักงาน
ประจำกระบวนรถจะต้องขานชื่อสถานีเสมอว่ากระบวนรถถึงสถานี นั้นๆ

๑๕.๕๘ น.

นางพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ถ้าหากระเบียบเป็นอยู่
เช่นนั้นจริงแล้วก็เช่นระเบียบการตัด แต่ก็ยกพร้อมในทางปฏิบัติ ที่เกิด
ขึ้นเพราะยกพร้อมในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาได้สั่งกำชับ
ให้ปฏิบัติไปตามระเบียบจะไต่หรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ : ไต่สั่งกำชับแล้ว

ประธานสภาฯ : กระทู้ต่อไปของนายเตียง เรื่องการลูกเสือ
และยุวชนทหาร

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงธรรมการดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนบางคนเช่นทั้งลูกเสือและยุวชนทหาร เป็นการสอง
ฝักสองฝ่ายแม่จะเป็นเรื่องความสมัครใจของนักเรียนเองก็ตาม ทางการ

คิดลงผลเสียซึ่งเกิดแก่ ก. ตัวนักเรียนเอง ข. บิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองนักเรียน ค. โรงเรียนหรือครู ง. เจ้าหน้าที เหล่านี้
บ้างหรือไม่

๒. ผลใดเสียในการที่นักเรียนบางคนเป็นทั้งลูกเสือและยุวชนทหาร
นั้น ทางการเคยสอบถามความคิดเห็นจากครูบาอาจารย์ที่อยู่ใกล้ชิดกับ
นักเรียน จริง ๆ บ้างหรือไม่ ถ้ายังไม่เคย ทางการจะดำริทำหรือไม่
เมื่อใด

๓. วัตถุประสงค์และวิธีกาเนินงานของลูกเสือและยุวชนทหาร
แม้ว่าจะไม่เหมือนกันก็ควรคล้ายคลึงกัน ฉะนั้นทางการจะกำหนด
เขตติดต่ออายุเสียไม่ใดหรือ ว่าตั้งแต่อายุเท่านี้ถึงเท่านี้สมัครเป็น
ลูกเสือ และตั้งแต่เท่านี้ขึ้นไปสมัครเป็นยุวชนทหาร

๔. ทางการได้ทำสถิติผลการสอบไล่ประจำปีสำหรับเลอนชั้นของ
นักเรียนที่เป็นทั้งลูกเสือและยุวชนทหารบ้างหรือไม่ ถ้าเคยทำแล้วผล
เป็นอย่างไร ถ้ายังไม่เคยทางการจะดำริหรือไม่ เมื่อใด

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี : กระทรวงธรรมการขอประ-
ทวนทอบว่า ๑. การที่นักเรียนบางคนเป็นทั้งลูกเสือและยุวชนทหารนั้น
เพราะวัตถุประสงค์ของการลูกเสือก็การฝึก ยุวชนทหาร อาจแบ่งแยก
กันได้ การลูกเสือมุ่งไปในทางอบรมเด็กให้ มีสมรรถภาพเป็นพลเมือง
๒ ส่วนการฝึกยุวชนทหารมุ่งไปในทางวิชาทหาร ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า

เป็นวิชาเฉพาะ ประโยชน์ที่ใคร่ขากการอบรมแต่ละฝ่ายย่อมต่าง
 ความหนักเบาของคนสมัครเป็นทั้งสองฝ่าย คงจะเนื่องด้วยความหวังที่
 จะหาประโยชน์ใส่ตน จากการอบรมแต่ละฝ่ายนั้น และเชื่อกันเองว่า
 สามารถจะรับการอบรมทั้ง ๒ ฝ่ายได้ ก็ด้วยการสมัครของนักเรียนบางคน
 กังวลว่านี้ จะสำเร็จได้ ก็ ต้อง พร้อมด้วยความยินยอม และเห็นชอบ
 ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน และโรงเรียนหรือครู ฉะนั้นผล
 เสียจึงย่อมจะไม่เกิดแก่บุคคลตามข้อ ๑ ก. ข. ค. และ ง. แห่งกระทู้

๑. โดยเหตุผลที่โต้ตอบมาแล้วในข้อก่อนนั้น กระทรวงธรรม-
 การจึงไม่เคยสอบถาม

๒. ใ้กำหนดไว้แล้วว่าผู้ที่เป็นลูกเสือต้องมีอายุ ตั้งแต่ ๘ ขวบ
 ไป ส่วนผู้ที่เป็นยุวชนทหารต้องมีอายุ ๑๕ ขวบไป การกำหนดเขตค
 อยลูกเสือนั้นอาศัยหลักเกณฑ์ของการลูกเสือระหว่างประเทศ

๔. ตามข้อถาม ถ้าหมายถึงผลของการสอบไล่ประจำของนัก-
 เรียนที่เข่นทั้งลูกเสือและยุวชนทหารแล้ว ขอตอบว่าทั้งการลูกเสือและ
 ยุวชนทหาร ใช้เวลาฝึกนอกเวลาเรียน ไม่ทำให้เกิดผลเสียทางการ
 เรียนในห้องแต่อย่างใด จึงไม่ได้ทำหรือคิดกระทำสถิติในเรื่องนี้ไว้

๑๖.๐๑ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : การที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่า
 ในการรับนักเรียนเขาเข่นยุวชนทหารหรือลูกเสือนั้น พิจารณาว่า นัก-
 เรียนคนที่สมัครทั้งสองฝั่งสองฝ่ายเข่นนั้น คงเชื่อกันเองถึงแล้ว สำ-

หวัหวัความจริงตัวของนักเรียนเองนั้น ทางผู้รับเข้าเป็นขบวนการ หรือ
ลูกเสือโต พิจารณาย่างหรือแปลว่า อาจารย์นำผลร้ายมาสู่ตัวนักเรียนเอง

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ที่ข้าพเจ้าตอบเมื่อก่อนว่า นัก-
เรียนเชิดตนเองเป็นเพียงส่วนหนึ่งในส่วนของนักเรียน แต่นักเรียนนั้น
ก่อนที่จะโตเข้ากองใครขออนุญาต จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองและทาง
โรงเรียนทั้งครุฑว่า สมควรจะไปเป็นจึงให้ เป็นสำหรับกรณีแวดล้อม
ที่นักเรียนควรจะเป็นโตมันแน่นเข้า

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกุลนคร): ในคำตอบข้อที่ ๔ ที่ว่าทาง
การไม่ได้ลองทำจน เพราะว่างานลูกเสือและงานขบวนการเป็นงานนอกเวลา
เล่าเรียนทั้งนั้นก็ตาม ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ เพราะว่างานนอกโรงเรียน
นั้นมีส่วนที่พาไปถึงงานใน การวางสอนด้วย เพราะฉะนั้นเหตุใด ทาง
การไม่ทำไว้เพื่อให้ทราบว่าผลในการเรียนจริง ๆ นั้นจะเป็นประการใด

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: การที่จะเสียข้าพเจ้ายังมอง
ไม่เห็นว่าจะเสีย เพราะว่าการที่นักเรียนจะไปฝึกหัดนอกเวลาเรียนอย่างไร
เรียนมาแล้วจะเสีย การเรียนอย่างไร ถึงการบ้าน ที่ครูให้ ไปก็ตาม
เพราะนักเรียนไปฝึกหัดแล้วก็ยังมีเวลาพอที่จะ ทำการบ้านได้ ก็ควรจะ
ปล่อยให้เด็กไปเที่ยวเล่นผ่านตามถนน และเด็กเหล่านั้นยังได้อบรมทั้ง
ทางใจให้ เป็นพลเมืองที่ดีและมีสัมมาคารวะด้วย และทางขบวนการก็จะได้
แข็งแรงและรู้จักวิธีการที่จะช่วยตนเองได้บ้าง เพราะฉะนั้นในทางที่เสีย
ไม่มีหรือ

เรียกว่า ทำการไปรษณีย์หล่มสักก็ เมื่อเช่นนี้รัฐบาลจะเปลี่ยนนาม
อำเภอเวียงชัยเป็นอำเภอหล่มสักก็เพื่อที่ เช่นทุกกรมกลนกับสถานการณ์
อื่นๆ และเป็นหลักฐานในทางประวัติศาสตร์ด้วยจะไต่หรือไม่ เพราะเหตุใด
และคำว่า อำเภอเวียงชัยราษฎรไม่นิยมเรียกขานกันในหมู่ของราษฎร มา
แต่ไหนแต่ไรแล้ว

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบว่า
ไต่เปลี่ยนให้แล้ว

ประธานสภาฯ : กระทู้ข้อไปของนายคายสงวน เรื่องเจ้าหน้าที่
จะไปเบิกสหกรณ์ที่จังหวัดปราจีน

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : กระทู้ ข่าพเจ้าไต่ตั้งถาม
มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ และเป็นกระทู้ที่วนตัว แต่เพิ่งไต่ รัยตอบ ข่าพ-
เจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการตั้งข้อไป
ด้วยประกาศของกระทรวงเศรษฐการ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๔๗๖
กำหนดการรัยจกทะเบียนสหกรณ์ชนิดที่ห้ามมิให้เฉลี่ยกำไรประเภทหา
ทุนให้สมาชิกข้ม เพื่อใช้ในการเพาะปลูก จังหวัดปราจีนบุรี ให้จก
ทะเบียนได้ ๒ อำเภอ คืออำเภอเมืองและอำเภอดรึมหาโพธิ์ ข่าพเจ้าไต่
มาติดต่อกับเจ้าพนักงานกรมสหกรณ์หลายครั้งหลายหน .เจ้าพนักงาน
ก็รัยว่าจะไป จนวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้ว่าจะไปแน่ๆ ข่าพ-
เจ้าไต่แจ้งไปให้จังหวัดปราจีนทราบ และพิมพ์ ใบปลิวโฆษณาให้ชาว
ปราจีนทราบอีก ๕,๐๐๐ แผ่น บัดนี้ใครรัยหนังสือของเจ้าพนักงานในกรม

สหกรณ์ของกไม่ไปตามที่ตกลงโดยก่อนเช่นนั้น ขอทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการทราบหรือไม่ และจะแก้ไขประการใด

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ: กระนั้นแต่กว่าก่อน ที่เรียงพร้อมที่ระดมมานาน แล้วแต่ไม่มีโอกาสที่จะตอบ รัฐบาลขอตอบว่าตามที่ทางกได้ ประกาศแยก แคนสหกรณ์เพื่อเรียกทะเบียนสหกรณ์ประเภทหาทุนใน จังหวัดปราจีนบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น ก็ด้วยความมุ่งหมายในอันที่จะจัดตั้งสหกรณ์ ชนในจังหวัดนั้น แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ออกไปทำการ เผยแพร่วิธีการ สหกรณ์ปรากฏว่าราษฎรส่วนมากยังไม่เห็นความจำเป็นและไม่สมัครใจที่จะรวบรวมกันเป็นสหกรณ์ การจัดตั้งสหกรณ์จึงต้องรอเรื่อยมา เมื่อผู้ถามได้ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่กรมสหกรณ์ขอให้ออกไปดำเนินการใหม่ เจ้าหน้าที่ทราบว่าจะไปเหมือนกัน แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยเงินทุนที่จะเหลือจากการจัดตั้งสหกรณ์ ในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งอยู่ในภาคเดียวกัน ครั้นต่อมาปรากฏว่า การจัดตั้ง สหกรณ์ ในจังหวัด จันทบุรีได้ ใช้เงินทุนหมดจำนวน จึงไม่อาจจะจัดตั้งสหกรณ์ ในจังหวัดปราจีนบุรีในปี ๒๔๘๐ ได้ และประกอบกับเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องจัดทำทางอื่นโดยด่วน จึงได้แจ้งเหตุขักข้องให้จังหวัดปราจีนบุรีและผู้ถามทราบแล้ว

๑๖.๐๕ น.

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี): ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า

ตามที่ท่านรัฐมนตรี บอกว่าเจ้าหน้าที่ไปโฆษณาเรื่องสหกรณ์ ราษฎรยังไม่มีความสมัครใจนั้น ข้าพเจ้าขอทราบข้อเท็จจริงว่า ไปอำเภอไหนบ้างและกี่แห่ง

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : จะยื่นอำเภอไหนบ้างข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมเอามาตอบ

ด. สงวน พะຍงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า เมื่อทางการได้เปิดให้จังหวัดปราจีนบุรีมีสหกรณ์ได้ และข้าพเจ้าได้ขอใบบัญชีต่าง ๆ และหนังสือสำคัญเพื่อขแรงให้ราษฎรทราบ แต่เจ้าหน้าที่ซักข้อซึ่งเช่นนี้ ทางกรมเห็นควรด้วยหรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : ไม่เข้าใจ ขอให้ถามใหม่

ประธานสภา ฯ : ขอให้ถามอีกที

ด. สงวน พะຍงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : เมื่อทางการของกระทรวงได้เปิดให้จังหวัดปราจีนบุรีมีสหกรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์ว่า เมื่อจะมีสหกรณ์แล้วจะต้องมีบัญชีค่าโฆษณาของ กรมแจก ข้าพเจ้าได้ไปติดต่อกับและขอ แต่ทางกระทรวงไม่ให้เช่นนี้ทางกรมเห็นควรด้วยหรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : เรืองเช่นนี้ถ้าหากว่าซักข้อซึ่งข้ออย่างไรก็ควรจะได้พักจากขี้ใจหน้าของกรมนี้ และถ้าหากว่ากรมซักข้อ ไม่พอใจก็ควรที่จะพักขี้รัฐมนตรี ไม่ใช่เป็นเหตุที่จะต้องพุดกันในสภา ขนให้เสียเวลา

๑๖.๑๐ น.

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : เมื่อเงินสำหรับปี ๒๔๘๐
หมด สำหรับปี ๒๔๘๑ นี้ เงินในวงเงินที่จะเบิกสหกรณ์ ใน จังหวัด
ปราจีนบุรีมีเท่าไร และกส.มากม

พ.อ. พระวิฤทธิธอค์เนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิ-
การ : จังหวัดปราจีนบุรีนั้นได้ตั้งใจอยู่แล้วว่าจะไป ตั้งสหกรณ์ ถึงในปี
นี้เองก็ได้กำหนดไว้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเจ้าพนักงานก็คงจะได้ ออก
ไปเร็ว ๆ นี้ แต่ว่าจะได้จัดตั้งกส.มากมั้นนั้นบอกแน่นอนไม่ได้ คือการ
จัดตั้งสหกรณ์ท่านย่อมรู้ว่าจะต้อง ประกอบด้วย ความจำเป็น และ ความ
สมัครใจของราษฎรเองและเวลาและทุน

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไปของขุนชำนาญ เรื่องนาในเขตชล-
ประทานและคลองคนจีน

ขุนชำนาญสุสาสน์ (สมุทรปราการ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการดังต่อไปนี้

๑. ขึ้นในท้องที่จังหวัด สมุทรปราการ อันอยู่ในเขตชลประทาน
ทำนาไม่ได้ผล มีเสียหายยิ่งกว่าขุทแล้ว ๆ มาก รัฐบาลทราบหรือไม่
เพราะเหตุใด เมื่อทราบแล้วจะดำเนินการแก้ไขอย่างไร จึงจะ บรรเทา
ความอศอยากของชาวนาได้

๒. คลองต่าง ๆ ที่เชื่อมติดต่อกับคลองประเวศกับคลองสำโรง โดย

อะเพาะอย่างยิ่ง คลองบางพลีใหญ่ทะเลทาง ค่ายลหนองปรือ และคลอง
จรเข้ชั้น รัฐบาลดำริจะลอกหรือเปิดน้ำ เมื่อดำริแล้วจะลอกได้หรือไม่

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิ-
การ : รัฐบาลขอตอบดังนี้

๑. รัฐบาลทราบแล้ว การเสียหายส่วนมาก เป็นนาในท้องที่อำเภอ
บางข่อยและบางพลี เพราะเหตุว่าเมื่อขุดแล้ว ฝนไม่ตกตามฤดูกาล
การทำนาในจังหวัดสมุทรปราการต้องอาศัยน้ำฝน การชลประทานที่
สร้างขึ้นนั้น ก็มีความมุ่งหมายเพื่อ จะกักน้ำฝนเก็บไว้ใช้ ในการ ทำนา
ฉะนั้นถ้าฝนไม่ตกตามฤดูกาลหรือมีฝนน้อย การทำนาก็ย่อมจะมีการ
เสียหายอยู่บ้างเป็นธรรมดา แต่อย่างไรก็ตามการชลประทานในท้องที่นี้
ช่วยให้ราษฎรเสียหายน้อยกว่าแต่ก่อน และปรากฏว่าการเสียหายในข
ที่แล้วก็ไม่ถึงกับจะทำให้ราษฎรต้องอดอยาก ถ้าหากมีการ อดอยากชน
รัฐบาลก็พร้อมที่จะช่วยเหลือในเรื่องข้าวกินและข้าวปลูกอยู่เสมอ

๒. คลองบางพลีใหญ่ และคลองจรเข้ชั้น ทางการค้าที่ จะทำ
การขุดลอกอยู่เหมือนกัน แต่ยังไม่กำหนดเวลาแน่นอนไม่ได้ เพราะทาง
การจะต้องพิจารณาทำการขุดลอกคลองที่สำคัญและจำเป็นกว่าก่อนตาม
ลำดับ

ขุนชำนาญสาสน์ (สมุทรปราการ) : สำหรับข้อ ๑ ค้างขแล้ว
ข้าพเจ้าจะไม่ซักถามต่อไป ข้าพเจ้าข้องใจและต้องการจะซักถามใน

ข้อ ๓ ต่อไป ในจังหวัดสมุทรปราการเป็นปลายทางในเรื่องเขตชลประทาน คลองเจ้าทศกัณฐ์นั้น ในฤดูทำนาเราจะไถน้ำเสียมาก จำเป็นจะต้องอาศัยน้ำที่มาจากแม่น้ำทางคลองประเวศตอนหนึ่ง และคลองลำโรงตอนหนึ่ง และคลองที่ติดต่อกับคลองประเวศ และคลองลำโรงที่ข้าพเจ้าถามแล้ว โดยฉพาะคลองบางพลีใหญ่และจรเข้นคนเขินมากและเจ้าหน้าที่ก็ไถสำรวจแล้ว และถ้าแม่ตำว่าจะตอกเมื่อใดจะไถดอกกัน มีรอนน้ำทะเลแห้งหรือ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลส่งเสริมในเรื่องชลประทาน ข้าพเจ้าหวังว่ารัฐบาล...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ท่าน นี่ท่านอธิบายเสียแล้ว ข้าพเจ้าฟังมานานแล้ว ขอให้ท่านถามหน่อย ถามว่าจะขุดเมื่อไร บนหรือขุดหน้า

ขุนชำนาญ (สมุทรปราการ) : ข้าพเจ้าขอทราบว่า เมื่อไร รัฐบาลจะเริ่มลงมือตอกให้เข็นที่แน่นอน เพื่อบรรเทาความทุกข์ยากของราษฎรสักครึ่งหนึ่ง

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : รัฐบาลมีความมุ่งหมายอยู่แล้ว และได้ทำไปแล้วว่าตั้งใจที่จะขุดคลองเหล่านี้เพื่อประโยชน์แก่ผู้ตามท้องถื่น แต่ว่าการที่นักไถเวียนคอยแล้วว่ามีอยู่หลายคลองด้วยกัน เนื่องจากเครื่องมือและเงินจำกัด จึงจำเป็นต้องพิจารณาทำตามลำดับความสำคัญ แต่อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่าจำนวนเงินในงบประมาณทำให้เราจะได้มีโอกาสสามารถทำเต็มที่แล้ว รัฐบาลก็จะพยายามทำเต็มที่

๑๖.๑๕ น.

ขุนชำนาญอุบลรัตน์ (สมุทรวรการ) : ข้าพเจ้าอยากกระทายว่า
รัฐบาลจะให้ โอกาสตั้งเงินงบประมาณใน พ.ศ. นี้สำหรับทำเนิการใน
พ.ศ. หน้าจะไค้หรือไม

พ.อ. พระยาฤทธิไธเนย์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรา-
ธิการ : สำหรับกระทรวงเกษตราธิการนั้น ไค้ มีอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ : หมควาระที่ค้อไปขอให้ ที่ประชุมพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างการชลประทาน
ในจังหวัดลำปาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งคณะกรรมมา-
ธิการสามัญชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว ค้อไปเลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ : พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างการ ชลประทานใน จังหวัด ลำปาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๘๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาฯ : หมควาระที่ ๒ แล้ว ค้อไปพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ผู้ ไค้ เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรออกใช้ เป็นกฎหมาย
ไค้ ขอไค้ ไปรตยถมือชน

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ : ผู้ ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี เห็นอันว่าที่ประชุมนี้
ตกลงให้ออกใช้ เป็นกฎหมายค้อไป วาระค้อไปขอให้พิจารณาร่างพระ-
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัด

ลพบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งคณะกรรมมาธิการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะ กรรมมาธิ การตัดคำว่า “ลพบุรี” ในคำปรารภออกคำเดียว

ประธานสภา ฯ : ทมควาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาวาระที่ ๓ ผู้ใด เห็นว่าร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ควรจะออกใช้ เป็น กฎหมายได้ ขอให้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี เห็นอันว่าที่ประชุม นตกลงให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้ เป็นกฎหมายต่อไป ในวาระต่อไปขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ พระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธ ศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งคณะ กรรมมาธิ การ สามัญชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคาม- สีมา พุทธศักราช ๒๔๘๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ และไม่มี การแก้ไข

ประธานสภา ฯ : ทมควาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่

๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควรออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้
ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา : ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมตกลง
ให้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ เป็นกฎหมายต่อไป

ข้าพเจ้าได้รับญัตติ ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ได้รับญัตติจากรัฐ-
บาล ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ คือขอให้ให้นำระเบียบวาระที่ ๕ คือร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมการสุสาน และฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑
ของรัฐบาล ขึ้นพิจารณา ก่อน ระเบียบวาระที่ ๔ ซึ่งค้าง อยู่ นั้น ฉบับหนึ่ง
อีก ฉบับหนึ่ง ซึ่งเป็นญัตติเสนอมาสดก ท้ายของนายพันธุ อินทวงศ์ ขอ
ให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ยกเอาร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษา
ของสภาฯ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายถวิล อุดล ขึ้นพิจารณาภายหลัง
ที่หมดมติของรัฐบาลเสนอมาแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้เอาญัตติสุดท้าย
ท้ายนั้นขึ้นวินิจฉัยก่อน

๑๖.๒๐ น.

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงในการที่
ข้าพเจ้าเสนอญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระสักเล็กน้อย ในการที่ข้าพเจ้าเสนอ
เปลี่ยนระเบียบวาระ ก็คือว่า ร่างข้อบังคับที่วางเป็นของสำคัญ เพราะ
ถ้าจะเปรียบแล้วก็แปลว่า เป็นรัฐธรรมนูญซึ่งจะเป็นแม่บทแห่งกฎหมาย

อื่น ๆ หมายความว่าเกี่ยวกับเรื่องที่รัฐบาลจะได้ เสนอขอขประมาณประ-
จำมาสสภา ฯ ว่ามีระเบียบวิธีปฏิบัติอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
ข้อบังคับนี้ได้ ผ่านไปแล้ว ก็เป็นผลกที่รัฐบาล จะต้องถือ ปฏิบัติในข
ประมาณในพ.ศ. ๒๔๘๒ ด้วย เนื่องจาก สมัยประชุม ของเราจะสิ้นสุด
ในเร็ว ๆ นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ ให้สภา ฯ ได้ พิจารณาร่างข้อบังคับ
นี้ก่อน อีกประการหนึ่ง ร่างข้อบังคับนี้ ของญัตติกก็ได้ เสนอเป็นการ
ก่อนอยู่แล้ว

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : การที่รัฐบาลขอเสนอ
เปลี่ยน ระเบียบ วาระเอา พระราชบัญญัติ ควบคุมการ สู่สาน และ ฉายน
สถานมาพิจารณา ก่อนนั้น โดยมีปัญหาที่ กระทรวง มหาดไทยใคร่จะ
ดำเนินการให้ เป็นการรายวัน เพราะเหตุว่ากฎหมายที่มีอยู่ไม่ให้อำนาจ
ในการควบคุมเพียงพอ และเห็นว่าเวลาที่เราจะ แปรญัตติไม่พอ ถ้า
หากว่าจะทำความตกลงกัน อย่างนี้ คือ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติของ
รัฐบาลระเบียบเกี่ยวก่อน แล้วจึงเอาญัตติของท่านผู้เสนอภายหลังขึ้นต่อ
อย่างนี้ รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง
ประธานสภา ฯ : เมื่อตกลงกันได้ ก็ไม่ต้องให้ ที่ประชุมวินิจฉัย
ในวาระต่อไปขอให้ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ ควบคุมการ สู่สานและ
ฉายนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติ ควบคุมการ สู่สานและฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑ โดยมีหลักการว่า เพื่อจัดระเบียบการเผา ฝัง และเก็บศพ ให้เป็นไปในทางที่ชอบด้วยสุจริตลักษณะ

เหตุผล โดยที่อำนาจในการ ควบคุม สู่สานและฌาปนสถานที่ได้ไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึงพอ และมีใ้ให้อำนาจเทศบาลจัดการสู่สานและฌาปนสถานในท้องถิ่นตามสมควร กิจในบางท้องถิ่น เช่น เทศบาลนครกรุงเทพฯ และเทศบาลนครธนบุรี ยังอาศัยกฎเสนาบดีกระทรวงนครบาลว่าด้วยป่าช้าและนายป่าช้าเป็นที่ยึดในการควบคุมสู่สานและฌาปนสถานอยู่ เป็นการล้าหลังกับท้องถิ่นอื่น จึงควรรวบรวม อำนาจในการ ควบคุม สู่สาน และ ฌาปนสถานไว้เสียแห่งเดียวกัน

ขอประทานเสนอเหตุผลเพิ่มเติม คือตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๗๗ ในส่วนที่ว่าด้วยสู่สานและฌาปนสถานได้ให้อำนาจรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดสถานที่อันพึงอนุญาตให้ ใช้ เป็น สู่สานและ ฌาปนสถาน ในท้องถิ่นใดซึ่ง ยังมีใ้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองหรือนครใ้ตามทเห็นสมควร และเพื่อที่จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการเก็บฝังเผาข่อย้าย ศพตลอดจน การย้ายทะเบียนต่าง ๆ อันเนื่องมาจากกิจการของสู่สานและฌาปนสถานนั้น ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๗๗ นี้ เพื่อกระทรวงมหาดไทยจะใ้ดำเนินการต่อไป ก็ใ้ตรวจค้นดูพระราชบัญญัติว่าด้วย

ทะเบียนคนเกิดคนตายและคนย้ายตำบล พุทธศักราช ๒๔๖๐ ก็ปรากฏว่ามีกฎเสนาบดีกระทรวงนครบาลอยู่ฉบับหนึ่ง ซึ่งอาศัยท้าวความมาจากพระราชบัญญัติว่า ด้วยทะเบียน คนเกิด คนตาย คนย้ายตำบลนั้น บัญญัติถึงวิธีการเข้าชื่อและนายเข้าชื่อ และด้วยเหตุว่ากฎเสนาบดีฉบับนั้นเป็นกฎที่ไต่รับพระบรมราชานุญาตจึงนับว่าเป็นกฎหมาย เมื่อได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยจะออกกฎกระทรวง มหาดไทย อาศัยอำนาจ ตาม พระราชบัญญัติ สาธารณสุข นี้ ก็ไม่สามารถที่จะลงล้างกฎกระทรวง นครบาล นั้นได้ และโดยที่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๗๗ นั้นก็ได้บังคับหรือบังคับไว้ว่าให้ยกเลิก ผิดกับพระราชบัญญัติบางฉบับ เช่นพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรซึ่งได้บังคับไว้แน่ชัดว่า ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนั้นโดยแน่ชัด ด้วยเหตุเช่นนี้จึงเป็นการขัดกันและกระทรวงมหาดไทยไม่สามารถจะดำเนินการไปได้

อีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลก็ได้ให้อำนาจเทศบาล จัดการควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่ และพาณิชย์สถาน และบรรดาระเบียบการ เกี่ยวกับภาษีหรือสถานที่หรือเกี่ยวกับ การผังศพบเฝ้าศพยังกระจัดกระจายกันอยู่เป็นอันมาก กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า เป็นโอกาสอันสมควรที่จะได้รวบรวมเป็นบทบัญญัติอันเดียวกัน จึงขอประทานเสนอมาเพื่อสวามิภักดิ์รับหลักการและพิจารณาต่อไป

๑๖.๒๖ น.

นายอ้วน นาคทรพร (อุครธานี) : ถ้าว่าถึงหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติ ๓๒๒๒ แล้วก็สมควรที่สภาฯ นี้จะรับหลักการเป็น
 อย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นการปลดปล่อยในการที่จะเกี่ยศพหรือฝังศพเผาศพ
 แต่ความจริงที่ว่าหลักการที่ในประเทศหนึ่ง ออกมาอาจจะไม่เหมาะกั
 กาละเทศะก็ได้ กล่าวคือ หลักการในประเทศหนึ่งก็อาจจะไม่เหมาะที่จะไป
 จัดทำในอีกประเทศหนึ่ง อย่างนี้เรียกว่าไม่เหมาะแก่กาลเทศะ และ
 หลักการที่คนนั้น ถ้าหากว่าไปใช้ ไม่ถูกเวลา ก็อาจจะทำให้เกิดความ
 เกิดความเดือดร้อนขึ้นแก่ราษฎรหรือแก่ประชาชนที่สุด อย่างนี้เรียกว่าหลักการ
 นั้นไม่เหมาะแก่กาลเทศะ ข้าพเจ้าได้อ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเวลาไม่ถึง ๑๐
 นาทีเพิ่งได้ทราบแจ่มเอง เมื่อพิจารณาแล้วก็เห็นว่าราษฎรจะได้รับความ
 ความเดือดร้อนขึ้นไม่น้อยจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นตนว่าวรรคสุดท้าย
 แห่งมาตรา ๔ นั้นจะเห็นว่าข้อความว่า “แต่ไม่หมายถึงที่ซึ่งใช้เกี่ยศพ
 เช่นว่านั้นในเคหสถานโดยมีระยะเวลาไม่เกินร้อยยี่สิบวัน” เมื่อเป็นเช่น
 นั้นแล้วเราจะเห็นว่า ถ้าหากครอบครัวหนึ่งครอบครัวใดมีคนมรณกรรม
 ลง เขาไม่สามารถที่จะเกี่ยศพนั้นไว้ในบ้านเรือนของเขาได้เกินกว่าร้อย
 ยี่สิบวันเช่นนั้น ความเดือดร้อนก็จะเกิดขึ้นแก่ครอบครัวซึ่งยากจนคนแค่นั้น
 ซึ่งเขาไม่มีเงินทองพอที่จะทำการฅาปนกิจผู้ตายนั้นให้ สวมกัเกี่ยศพ
 และให้สวมกัฐานะ ด้วยเหตุซึ่งข้างประการเขาก็อาจจะเกี่ยศพไว้ใน

เรือนของเขา หรือนอกจากนี้ ประเพณี เมืองไทยเรา ถ้าหากว่าไม่
 สามารถที่จะเก็บศพไว้ในบ้านเรือนได้ ก็นำไปฝังไว้ในวัดได้ อย่างนี้
 เช่นกัน เมื่อออกพระราชบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าวัดก็หรือบ้าน
 เรือนก็ คงไม่สามารถที่จะเก็บศพไว้ได้เกิน ๑๓๐ วัน เมื่อเป็นเช่น
 นี้แล้วขอให้ท่านสมาชิกผู้ ทรงเกียรติทั้งหลายนึกถึงว่าราษฎรของเรา
 ทุกวันมีความยากจนคนแค่นับถึงเพียงไร เขาจำเป็นต้องนำศพนั้น
 ออกจากบ้านเรือนไป เมื่อออกจากบ้านเรือนไปแล้วจะไปทำการฌาปน
 กิจก็จะต้องเสียเงินอีก ขอให้ท่านมาคิด ๔ ข้อ ๕ จะมีการกำหนดอัตรา
 เงินค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ที่จะเป็นนายช่างหรือผู้ที่สร้างสถานที่สำหรับ
 เก็บศพหรือฝังศพ เมื่อเขาต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมในการจะทำการปลง
 ศพเช่นนั้นแล้ว จำเป็นที่เขาจะต้องคิดเอาเงินจากบุคคลที่นำศพไปฝังหรือ
 ไปเผาในที่ของเขา แล้วผู้ที่ยากจนนั้นจะทำอย่างไร ก็จำเป็นจะต้อง
 ขวนขวายและหุยขยมเงินทองคนอื่นไปเผาหรือไปฝังเสีย ถ้าไม่ทำเช่นนั้น
 เขาก็จะต้องมีความผิดตามกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนั้นความเดือดร้อนก็จะมี
 ขึ้น คือคล้ายๆ กับที่เราเบียดโอกาสให้ มีเงินตั้งสถานที่เผาศพหรือเก็บ
 ศพแล้วไปเก็บเงินจากคนจนที่มศพมาฝังหรือมาเผา เช่นนั้นก็อาจจะเป็นได้
 ถ้าหากว่าจะเป็นการตั้ง สถานที่หรือฌาปนสถานซึ่ง เทศบาลทำเอง โดยไม่
 เกี่ยวกี่ยวเอกชนและเก็บค่าธรรมเนียมเล็กน้อย ไม่ให้เดือดร้อนแล้ว
 ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ในทันทีเอกชนหรือสาธารณชนด้วย ข้าพเจ้าก็
 คิดว่าจะเดือดร้อนไม่ใช่น้อย

ก็ได้พิจารณาแล้วว่า การที่เก็บศพไว้นานนั้นเป็นการทำลายเศรษฐกิจ
อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งเป็นการที่ขัดต่อสุขภาพอนามัย ก็เห็นว่าระยะเวลา
๑๒๐ วันตามประเพณีนิยม โดยปกติมีมากในกรุงเทพฯ ตาม
หัวเมืองนั้นอย่างขางเมือง โดยมากคนตายลงวันก็เผากันเลยที่เดียวซึ่ง
เป็นวิธิตที่เก็บศพไว้ก็มีในกรุงเทพฯ นั้นเท่านั้นเอง ก็เห็นว่าระยะเวลา
๑๒๐ วันนั้นเป็นระยะพอสมควร คือทำบุญ ๗ วัน ๕๐ วันและ ๑๐๐ วัน
อีก ๒๐ วันก็เผาเลย นั้นเป็นเวลาที่เหมาะสมแล้ว

อีกอย่างหนึ่งก็คือปัญหาในเรื่องค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ที่ขอ
อนุญาตเป็นนายป่าช้าหรือ ฉายนสถานหรือสุสานต่าง ๆ นั้นเป็นวิธิตเรา
เรียกค่าทดแทนมาสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการควบคุมอะไรต่างๆ
เล็กน้อยเท่านั้นเอง ไม่เป็นการมากมาย และราษฎรก็จะต้องเดือด
ร้อนในเรื่องนี้อีก ด้วยเหตุว่าเทศบาลมีหน้าที่จัดการสุสานและฉายน
สถานเกี่ยวกับสาธารณะและเข้าใจว่าราษฎรจะได้รับความสะดวก ถึงที่
เป็นอยู่ทุกวันนี้ การฝากศพไว้ตามที่ต่างๆ ก็ยอมเสียเงินอยู่แล้วเป็น
ธรรมดา อย่างไรก็ตามรัฐบาลไม่ได้สงวนไว้ ซึ่งการที่จะแปรญัตติได้
ข้าพเจ้าคิดว่าเราไปโต้เถียงกันในเวลาแปรญัตติก็อาจจะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติ
และอาจจะตกลงกันได้ โดยง่าย

๑๖.๓๕ น.

นายเพิ่ม วงษ์ทองเหลือ (พิทรี): ความที่รัฐบาลเสนอพระ-

ราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถานมานี้ไม่ควรรับหลักการ ข้าพเจ้า
 ขอวิงวอนให้ท่านสมาชิกทั้งหลายโปรดพิจารณา ๔ ข้อ ๕ โปรดอย่าคิด
 ว่าค่าธรรมเนียม ๒๐ บาท ๕ บาท ถ้าหากว่าจะพุดถึงจังหวัดพิจิตรแล้ว
 จะต้องเสียหนึ่งถึง ๑,๕๐๐ บาท เหตุนี้ขอบรรดาสมาชิกทั้งหลายได้
 โปรดคิดด้วยว่าพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ควรรับหลักการยังไม่ถึงคราวถึง
 สมัยในบัดนี้ คือว่าเราเตรียมพร้อมทุก ๆ ลมหายใจที่จะเกี่ยวกับภักดี
 กันแต่หน้าเคี้ยวสกา ๆ นุ่งรัดทุกสิ่งทุกอย่างทุกลมหายใจในเรื่องภักดี
 จนกระทั่งเวลานี้จะมารัดภักดีเอาแก่คนตาย เวลานี้ประชาชนจนเกือบจะ
 เป็นผีอยู่แล้ว รัฐบาลกลับไม่เหลียวแลและช่วยเหลือ ฉะนั้นจึงไม่ควร
 รับหลักการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการ ขอให้พูด
 สนับสนุน

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ร่างพระราชบัญญัติ
 เรื่องสุสานที่รัฐบาลเสนอมานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะรับหลักการไว้ พิ-
 จารณา เพราะว่าเป็นประโยชน์กับราษฎรโดยทั่วไปตามเหตุและผล
 ที่ท่านรัฐมนตรีสั่งราชการแทนกระทรวงมหาดไทยได้อธิบายมาแล้ว

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ฉะบuri) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรที่สภาฯ จะรับหลักการเลย เพราะเหตุว่า
 เห็นร่างพระราชบัญญัติที่จะกระทำให้ประชาชนพลเมืองได้รับความเดือด
 ร้อนเป็นอย่างมากดังเช่นผู้แทนอุดรฯ ได้กล่าวเมื่อสักครู่

บรรดาคนนั้นประชาชนส่วนมากมักจะเก็บไว้ ตามบ้าน ในการที่
เก็บไว้ ตามบ้านนั้น เพราะเหตุว่าศพผู้ตายเป็นที่ถือของญาติมิตรที่
สนิท เป็นอิกามารดาของผู้นั้น ก็ไม่ต้องการนำไปไว้ยังช้าเพื่อ
ความเคารพประการหนึ่ง การที่เก็บไว้ ที่บ้านก็เพื่อเศรษฐกิจในอันที่จะ
ไม่ต้องเสียค่าฝากยังช้าช้า ถ้าหากว่ารัฐบาลจะไปเก็บตามพิกัดจำนวน
ค่าธรรมเนียมมนชนแล้ว ประชาชนพวกนั้นจะเคืองคร้อนมาก ในเรื่อง
การฌาปนสถานนี้ ข้าพเจ้าได้ ทราบว่าทางฝ่ายรัฐบาล และเทศบาลนั้น
มีความตั้งใจ อย่างยิ่งในอัน ที่จะจัดการ เสียเองคล้าย ๆ เป็นโมโนโพล
เมื่อก่อนนั้นเราจะเห็นว่าวัดจัดทำเองในเรื่องนี้ เช่นวัดต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ
ทำในเรื่องนี้ และในคณะกรรมการของฌาปนกิจสถานนี้ ข้าพเจ้า
ได้ร่วมอยู่ด้วย จึงขอแสดงในที่นี้ว่า ในการที่จะแย่งรายได้ของวัดมา
ข้างเทศบาลนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ทางวัดมีรายได้อยู่แล้ว และ
คุ้มครองอยู่ดีแล้ว จะเอาอย่างไรก็ทำไปซิ วัดไม่ขัดข้อง แต่ในเรื่อง
จะไปแย่งรายได้ ของวัดมาจัดการเสียเอง ก็ดี หรือจะให้เทศบาลจัด
การเสียเองก็ดี เช่นนี้ยอมไม่ชอบ...

ประธานสภาฯ : ขอให้ท่านพูดในหลักการ ท่านพูดเรื่องปลาย
เหตุนี้มาที่หลัง ขอให้พูดในหลักการ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ธนบุรี) : ส่วนเรื่องหลักการข้าพเจ้า
ได้กล่าวแล้วว่าเป็นการเคืองคร้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราช
บัญญัตินี้ใช้ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี และบางจังหวัดก็ใช้ ใน

ขอบเขตต์เทศบาล โดยละเพาะในจังหวัดพระนครและธนบุรีในที่บาง
 แห่ง ในเขตต์เทศบาลก็มีความเจริญพอสมควร แต่ว่าบางแห่งก็ออกนอก
 ไปถึงนอกเขตต์เทศบาล เช่นจังหวัดธนบุรีก็มีบางชุมชนที่เจริญ
 และคลังเช่นเช่นนี้ ไม่มีใครจะไว้กับสภาพบ้านนอกเลย หรือในพระนคร
 เองบางแห่งก็ไม่มีใครจะไว้กับเหมือนกัน เช่นนี้แล้วการจะบังคับใช้ตาม
 พระราชบัญญัติอันอย่างไรก็ให้เข้าไปในขอบเขตต์ ของเทศบาลเช่นเดียว
 กัน แต่ทำเป็นเช่นนี้ไม่ ไปเอาทั้งหมดทั้ง ๒ จังหวัด นั้นท่านเข้าใจ
 แล้วหรือว่าใน ๒ จังหวัดธนบุรี และพระนครนั้น เจริญถึงขีดที่สุดในขอบ
 เขตต์ภายนอกของเทศบาล ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าไม่เช่นนั้นจริง นี้แหละ
 เป็นข้อ ๑

และในข้อ ๒ ท่านจะแลเห็นว่าเคือคร้อนอยู่มาก เช่นในมาตรา ๑๐
 เป็นต้นบอกไว้โดยอนุญาตซึ่งได้ออกตามความใน มาตรา ๙ ให้ สิ้นอายุ
 ในวันที่ ๓๑ มีนาคมทุก ๆ ปี นี้เราจะต้องขออนุญาตทุก ๆ ปี ไปที่เคือ
 บหนง ๆ เช่นเงินเท่าไร ประชาชนที่เคือศฟเว ที่บ้านจะเคือคร้อนเป็นส่วน
 มาก แล้วก็ในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ นั้นเป็นการปรับผู้ ที่มีความผิด
 โดยที่เรียกว่าผิดพระราชบัญญัติตามมาตรา ๙ กติ หรือมาตรา ๑๑ กติ
 เหล่านี้การปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาทยังไม่เกิน ๕๐ บาทข้าง เช่นนี้เห็นคั้น
 รวมความว่าพระราชบัญญัติที่จะออกนั้นไม่ใช่จะออกมาเพื่อเป็นประโยชน์
 อย่างจริงแท้ ที่เคือวันก็ แต่จะออกมาเพื่อเก็บเงินจากราษฎรที่ยาก
 รนผู้ ที่ไม่มีเงินอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นประโยชน์ที่จะได้ ไม่เป็นการสม-

ควรเลย จึงเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ ไม่สมควรที่สมาชิกทั้งหลายที่จะรับ
หลักการไว้ พิจารณาต่อไป

ประธานสภาฯ : ผู้ใดจะสนับสนุน

๑๖.๔๒ น.

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : หลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพียงว่า เพื่อจัดระเบียบการเผา ผง และเก็บ
ศพให้เข้าไปในทางที่ชอบด้วยสัจฉริยะ หลักการมีอยู่เพียงเท่านั้น
ส่วนข้อที่จะประกาศใช้ ในจังหวัดพระนครและธนบุรีหรือจังหวัดใดเพียง
ใดนั้น มีใช้ หลักการ ที่เรา ควร จะพิจารณาใน เวลานั้น ถ้าหากว่า ผู้
ใดมีความข้องใจในข้อปลีกย่อย เช่นว่าจะให้ใช้ ในจังหวัดพระนคร
หรือจังหวัดในหัวเมืองเพียงไร หรือคำปรับควรจะลดหย่อนผ่อนลงมา
เพียงไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าคงจะทำได้ ในที่ประชุมกรรมาธิการ เพราะ
เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะอภิปรายกันให้มากนัก

๑๖.๔๓ น.

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรที่จะรับหลักการ เพราะเหตุนี้ ขอประทานโทษ ข้าพ
เจ้า เห็นว่าไม่ใช่ เป็น หน้าที่ ของ รัฐ ที่ จะออก พระราชบัญญัติ ระเบียบ นี้
เพราะเรามีเทศบาลซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบเทศบาลอยู่

ร.ต.อ. พุ่ง ระวังภัย (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ ควรระงับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะว่ามีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ไปทางสุขลักษณะและอนามัยของประชาชน เราย่อมทราบกันแล้วว่า ถ้าปล่อยให้เผด็จกษัตริย์ในทก ๆ ที่ทก ๆ ทางไปนั้น ก็จะเป็นที่น่าจะเกิดอันตรายอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นรัฐบาลขอให้คุ้มครองผู้เผด็จกษัตริย์และเผด็จกษัตริย์เป็นการสมควรแล้วที่เราจะระงับหลักการ

๑๑.๔๖ น.

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในชั้นแรกข้าพเจ้าอ่านก็รู้สึกพอใจเหลือเกิน ที่ในหลักการนี้เขียนไว้ว่า “ เพื่อจัดระเบียบการเผด็จกษัตริย์ และเก็บศพให้เข้าไปในทางที่ ชอบด้วยสุขลักษณะ ” แต่ข้าพเจ้าเองไม่ทราบว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปในทางใดที่จะชอบด้วยสุขลักษณะ ครั้นข้าพเจ้ามาฟังท่านรัฐมนตรีเมื่อก่อนไม่เห็นมีทางใดที่ ชอบด้วยสุขลักษณะ และข้าพเจ้าอ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนหมดก็ไม่เห็นมีวิธีการที่จะทำอย่างไรให้ถูกด้วยสุขลักษณะ ข้าพเจ้าอ่านตั้งแต่มาตราต้นจนมาตราสุดท้าย ก็พบแต่ คำธรรมเนียม เท่านั้น ไม่มีอะไร แต่อย่างไรก็ดี ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะมีอำนาจออกกฎกระทรวงหรือ ข้อบังคับอะไรที่จะ จัดการให้การเผาหรือฝังศพเป็นไปโดยถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีทางที่จะทำได้เหมือนกัน เพราะ

เหตุที่จะทำได้ก็เฉพาะในกรุงเทพ ฯ หรือในหัวเมืองใหญ่ ๆ เท่านั้น ส่วน
 ตำบลเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ห่างไกลออกไป ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีหนทางที่จะทำ
 ได้เลย ถ้าหากว่าจะจัดทำก็จะต้องมีเจ้าพนักงานขึ้นตามพระราชบัญญัติ
 นอก และนอกจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินั้น จะต้องเพิ่มข
 ปรมาณตามพระราชบัญญัตินอกไม่น้อยทีเดียว ส่วนสถานที่และสถา
 นสถานของรัฐบาลเวลานี้ยังไม่ทราบว่ามีที่ไหน อย่างไร ในกรุงเทพ ฯ นี้
 และข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่ารัฐบาลคงจะไม่ทำเอง คงจะปล่อยให้เอกชนทำ
 แต่ในหัวเมืองนั้นไม่ใช่ของรัฐบาลหรือเอกชนทำ เขาทำกันอย่างไร เขา
 ก็คงจัดทำกันตามบ้านๆ เปรวมๆ กันไปแล้วแต่จะสะดวก ถ้าจะออกพระ
 ราชบัญญัติไปแล้วตามหัวเมืองจะเกิดกรอนยิ่งขึ้น อย่างที่สมเด็จ
 ใหม่มุขมนตรี เช่น อย่างเดินทางไปในป่าแล้วเกิดไปตายชนกลางทาง
 เช่นนี้ จะต้องกลับไปขออนุญาต แล้วศพนั้นจะได้เผาที่ไหนกัน

จริงอยู่ ถ้าอ่านดูในมาตรา ๒ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ จะเห็น
 ว่าใช้เฉพาะในท้องถิ่นที่เป็นเทศบาลแล้ว หรือที่กำลังจะยกฐานะเป็น
 เทศบาล แต่ถ้าหากอ่านในอนุมาตรา ๓ จะเห็นว่า ท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยก
 ฐานะเป็นเทศบาลจะใช้ โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา แปลว่าถ้าหาก
 ท่านจะให้ใช้ ในท้องถิ่นไหนก็ประกาศพระราชกฤษฎีกาไปเรื่อยๆ ถ้า
 หากว่าไปยังค้ำในบางอำเภอที่เป็นระยะทางไกล ๆ ออกไป ที่ไม่ใช่หัว
 เมืองใหญ่ ๆ ไม่มีสถานที่อย่างนั้นแล้วจะทำอย่างไร กว่าจะมาขออน
 ุญาตเสีย ๒๐ บาทเฉพาะคนตายศพหนึ่งก็เข็นอันมาไม่ได้

และนอกจากนั้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกได้อ่านคู่มือให้ดีกว่า ถ้าหากว่าปฏิบัติไปตามร่างพระราชบัญญัติแล้ว การเผาศพหรือฝังศพของเราจะชอบด้วยสุขลักษณะอย่างไร คำว่าสุขลักษณะ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าคืออะไรบ้าง ข้าพเจ้าคิดว่าให้มันสะอาดเรียบร้อยหมดจดก็พอ แต่ในทันทีข้าพเจ้าไม่เห็นมีอะไรเลย เหตุผลในร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า โดยที่อำนาจในการควบคุมสุสานและฌาปนสถานทำให้ไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ยังไม่รัดกุมพอ และมีได้ให้อำนาจเทศบาลจัดการสุสานและฌาปนสถานในท้องถิ่นตามสมควร กะในบางท้องถิ่น เช่น เทศบาลนครกรุงเทพฯ และเทศบาลนครธนบุรี ยังอาศัยกฎเสนาบดีกระทรวงนครบาลว่าด้วย ป้าช้าและนายช้า เป็นปัจจัยในการควบคุมสุสานและฌาปนสถานอยู่ เป็นการล้าหลังท้องถิ่นอื่น จึงควรรวบรวมอำนาจในการควบคุมสุสานและฌาปนสถานไว้เสียแห่งเดียวกัน” เท่านั้น ก็คือต้องการ จะรวมสุสานเหล่านี้ให้ เป็นหนึ่งเป็นหมวกไม่มีที่ว่างให้ชอบด้วยสุขลักษณะอย่างใดเลย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๖.๕๑H.

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุตสาหกรรม) : ข้าพเจ้าเห็นว่าควร จะรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้า สนับสนุน หลัก การ นี้

เพราะเห็นว่าพระราชบัญญัติไม่น่าจะมีอะไรที่เราควร จะคัดค้านกันมากนัก ใครอยากจะให้พระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านไปโดยเร็ว จึงขอสนับสนุนผู้ ที่เห็นว่าไม่ควรรับหลักการมีเหตุผลที่อ้างก็คือ เกรงว่าจะเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรเพราะจะต้องถูกเก็บภาษี ข้าพเจ้าเห็นว่าตามร่างนี้ไม่มีเลยที่จะไปเก็บภาษีแก่คนตาย มีแต่เก็บภาษีแก่ผู้ซึ่งขออนุญาต เป็น เจ้าของข้าพเจ้าเท่านั้นเอง ไม่ใช่คนตาย นอกจากนั้นผู้กล่าวไว้ว่า คนตายแล้วจะเก็บภาษีอีกนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีอะไรที่จะไปเก็บแก่คนที่ตายไปแล้ว คนที่เจ็บป่วยไปรักษาที่โรงพยาบาลก็ ยังรักษาให้ เยล่ำ ๆ แล้วเมื่อตายแล้วจะไปเก็บภาษีอย่างไร และนอกจากนั้นยังมีข้าพเจ้าที่จะเผาให้เยล่ำโดยไม่คิดมูลค่าอะไรเลย

และมีผู้ วิตกว่าคนตายไปแล้วจะเก็บศพไว้ ในบ้านนานนัก ก็ จะเก็บภาษี ความจริงรัฐบาลก็มีเงื่อนไขไว้แล้วว่าเก็บไว้ ไท ไม่เกิน ๑๒๐ วัน ถ้าเกินไปแล้วก็แปลว่าเกินเงื่อนไขไปแล้ว และศพนั้นก็ เป็นสิ่งปฏิญานอกจาก همینแล้วยังเห็นที่นำหว่ากเสียด้วย เป็นการเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ควรจะเอาไปเผาหรือเอาไปฝังเสียเร็ว ๆ แหะละกันก็ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะวิตกอะไร

ที่ว่าพระราชบัญญัติรัฐบาลไม่ควรจะเป็นผู้ออก ควรจะเป็นเทศบาลออกนั้น รัฐบาลก็ ไท ชี้แจงแล้วว่า การที่ออกพระราชบัญญัติก็ เพื่อให้อำนาจแก่เทศบาล เพราะฉะนั้นไม่มีข้อที่ควรจะเป็นอย่างไรเลย

ที่เกรงว่าจะเป็นการเคอะเขินแก่ราษฎรตามชนบทนั้น ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้บังคับที่จะให้เก็บภาษีหรือใช้พระราชบัญญัตินี้ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง ตามที่เขา ถ้าเนาธารอะไร ทุกแห่งไปหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่ออกพระราชบัญญัตินี้เพื่อการสละภาษีของพลเมืองนั่นเอง เห็นว่าควรระงับหลักการ และได้อภิปรายกันมานานแล้ว เห็นว่าควรระงับมติได้ ขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

นายเทพ โชตินุชิต นายเล็ก ภักคานนท์ นายเกษม คุ้มภักย์ วัชรอง

นายพุ่มเทศ กาญจนเสริม (ชูพันธ์) : ข้าพเจ้าขอเบ็ดอภิปรายต่อไป

นายสว่าง สนิทพันธ์ นายทองอยู่ พนมพัฒน์ วัชรอง
ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเบ็ดอภิปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๕ คน
ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๕ คน
ประธานสภาฯ : เห็นอันจะต้องลงมติ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรระงับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา
ต่อไปขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันที่ประชุมตกลงรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมวิธีการชุด ๑ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าเห็นว่าแปรญัตติภายใน ๓ วันนั้นน้อยนัก ควรจะเป็น ๕ วัน ขอเสนอ ๕ วัน
มีสมาชิกรับรอง

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน มีผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไร เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน

พักประชุมเวลา ๑๖.๕๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายถวิล อุดล

นายถวิล อุดล (ร้อยเอก) : ข้าพเจ้าหวังว่าท่านสมาชิกแห่งสภาฯ นั้นคงจะจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในสมัยที่เราพิจารณางบประมาณแผ่นดินเมื่อคราวประชุมสภาฯ คราวที่แล้วมา ข้าพเจ้าได้เสนอญัตตินั้นขึ้นมาสู่สภาฯ นั้นก็โดยได้ เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ เกิดขึ้นในคราวนั้น แล้วก็ยกเอาเหตุการณ์เหล่านั้นมาพิจารณาแก้ไข หาหนทางที่จะให้ สภาฯ นั้นพิจารณาไป ในทางที่ดี ที่สุดที่จะทำได้ การพิจารณางบประมาณเมื่อสมัยประชุมคราวที่แล้วมานั้น เราได้ ใช้เวลาประชุม ประมาณ ๔ หรือ ๕ วัน การโต้เถียงในระหว่าง รัฐบาลและสมาชิกอันยกยาวนั้น ตามความเห็นของข้าพเจ้าอาจจะแบ่งออกได้ เป็น ๒ กรณี

กรณี ๑ เนื่องด้วยไม่เห็นด้วยในหลักการแห่งงบประมาณ ที่รัฐบาลเสนอมานั้น

กรณี ๒ เนื่องด้วยไม่เข้าใจในตัวเลขแห่งงบประมาณที่รัฐบาลได้เสนอมานั้น

การอภิปรายกันในกรณีแรก คือกรณีที่ไม่เห็นด้วยในหลักการแห่งงบประมาณนั้นย่อมเป็นธรรมดาของการพิจารณา ญัตติของข้าพเจ้า ฉะนั้นไม่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ แต่ญัตติของข้าพเจ้าจะแก้ไขญัตตินั้นเองมาจากความไม่เข้าใจใน ตัวเลขแห่งงบประมาณนั้นได้ เป็น อย่างดี การพิจารณางบประมาณเมื่อคราวที่แล้วมาได้ มีสมาชิกหลายท่าน ตัวอย่างเช่นท่านผู้แทนอุทัยฯ ท่านผู้แทนอุบลฯ ท่านผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ ได้

ทักท้วงในงบประมาณนั้นว่า รัฐบาลเสนอขงบประมาณมาอย่างคลุมเครือ
 ไม่ชัดเจน จนเป็นปัญหาว่า สภาฯ นี้ไม่อาจจะพิจารณาในหลักการแห่ง
 ขงบประมาณฉบับนั้นได้ ข้าพเจ้าเองก็มีความเห็นสอดคล้องต้องกันกับ
 ท่านผู้แทนซึ่งกล่าวมานั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่า ในคราวนั้นท่านรัฐมนตรีคลัง
 ได้อภิปรายว่า ขงบประมาณซึ่งท่านได้เสนอมานั้น ถูกต้องตามข้อบังคับ
 ของการประชุมแล้ว เมื่อข้าพเจ้าได้พลิกดูข้อบังคับการประชุมข้อ ๖๘
 ข้าพเจ้าก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีคลังพูดถูกอีกเหมือนกัน เพราะเหตุว่า
 ข้อบังคับข้อ ๖๘ เกินนั้นได้กล่าวถึงการทำงานงบประมาณไว้อย่างกว้าง ๆ
 ปล้ยให้อยู่ในดุลยพินิจของท่านรัฐมนตรีว่า การทำงานงบประมาณนั้นจะให้
 เป็นการสมควรเพียงไร เมื่อท่านรัฐมนตรีคลังมีความเห็นว่า เป็นการ
 สมควรเพียงไร การเสนอขงบประมาณก็ขอด้วยข้อบังคับ แล้วเมื่อเหตุ
 การณ์เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เสนอญัตติฉบับนั้นขึ้นมาโดยมีหลักการว่า
 การทำงานงบประมาณนั้น ขอให้รัฐบาลเสนอมาโดยมีรายละเอียดชัดเจนยิ่ง
 ขึ้นนั้น หลักการซึ่งข้าพเจ้าวางไว้นั้นเขียนไว้อย่างกว้าง เพื่อให้โอกาส
 สภาฯ นี้หรือเพื่อนสมาชิก ได้ใช้ความวินิจฉัยเอาเองว่า ที่ว่า
 ให้มีรายละเอียดยิ่งขึ้นนั้น จะให้ละเอียดกันเพียงไร และนอกจากนี้
 ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ในร่างซึ่งเสนอต่อสภาฯ นั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอโอกาส
 ให้เหตุผลเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

การพิจารณาในหลักการแห่งงบประมาณนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งซึ่งสมาชิกจะต้องรู้ รายละเอียดแห่ง งบประมาณนั้น เพราะเหตุว่ารายละเอียดแห่งงบประมาณนั้นเป็นที่มาแห่งหลักการของงบประมาณ เราจะพิจารณาหลักการโดยไม่รู้รายละเอียดนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า เราไม่อาจจะเข้าใจในหลักการซึ่งเสนอมาได้ เพื่อจะประกอบในข้อนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอข้อเท็จจริงบางประการ ในสมัยประชุมที่แล้วมา ข้าพเจ้าได้เห็นเพื่อนสมาชิกหลายท่านด้วยกัน และข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจท่านเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งท่านออกคำสั่งวิ่งไปแทบทุกกระทรวงทบวงกรม เพื่อจะขอทราบรายละเอียด แล้ววิ่งไปโดยไม่มีการหนังสือใดเลยโดยเสียแล้ว เวลาที่จะพิจารณางบประมาณนี้ไม่พอ และอีกอย่างหนึ่งข้อเท็จจริงซึ่งต้องการทราบนั้น ไม่ใช่มี ๒-๓ กรมเท่านั้น มีอยู่เป็นจำนวนมาก

ท่าน ข้าพเจ้า จะขอให้เหตุผลในการทขอแก้ไขข้อบังคับ ในทางรายจ่ายประจำ การเสนองบประมาณที่แล้วมานั้น รัฐบาลได้แสดงตัวเลขเป็นรายกระทรวงทบวงกรม แต่ละกรมได้แบ่งออกเป็นเงินเดือน ค่าใช้สอยและการจร มีการเปรียบเทียบให้เห็นกับศกก่อนว่า เพิ่มและลดอย่างไร เราได้ทราบเพียงเท่านั้น และการทราบเพียงเท่านั้นหาอาจให้ความเข้าใจในงบประมาณนั้นอย่างไรไม่ ข้าพเจ้าจะขอให้ตัวอย่างเช่น ขอตงจ่ายเงินเดือนในกรมเกษตรและการประมง ๖ แสนบาท สมมติว่า รัฐบาลขอตงจ่ายเงินเดือน ๖ แสนบาท และได้ขังไว้ว่าในจำนวนนี้สูงกว่า ๗ แสนบาท เราไม่ทราบว่าเงิน ๖ แสนบาทที่ขอตงจ่ายให้แก่ชาว-

ราชการที่ท่านขอมาน ท่านเอาไปจ่ายให้แก่ข้าราชการตำแหน่งไหน เป็น
 เงินเท่าไรแล้ว เราก็ไม่ทราบอีกแหละว่าสมหมายที่ขอเพิ่มนั้นเพิ่มให้
 แก่ตำแหน่งไหน ในการบริหารราชการแผ่นดินนั้นเรามีการจัดแบ่งออก
 ออกเป็นหน่วย เป็นรายย่อย ตามตัวอย่างที่ข้าพเจ้าได้ยกมาเมื่อกัน ใน
 พระราชกฤษฎีกาจัดวาง ระเบียบสำนักงานและกรม ของ กรมเกษตร และ
 การประมงนั้น ก็มีงานอยู่หลายอย่าง ตัวอย่างเช่นกองอุตสาหกรรมสัตว์-
 พันธุ์ของสยาม กองกลกิกรรม กองการประมง นอกจากนั้นก็มีส่วนภูมิ
 ภาค เช่นเกษตรการประมงจังหวัด เกษตรการ ประมงอำเภอ สถานีทค
 ลองท้องที่เหล่านี้เป็นต้น เช่นนี้ในจำนวนเงิน ๖ แสนบาทที่ท่านขอมาน
 เราทราบได้หรือไม่ที่ท่านเอาไปจ่ายในกองไหนเป็นจำนวนเท่าไร เมื่อเรา
 ไม่ทราบ เราจะพิจารณาเงิน ๖ แสนบาทได้อย่างไร สมมติว่า ข้าพเจ้า
 อาจจะพอใจในการจ่ายเงินในการอุตสาหกรรมมากที่สุด แต่ข้าพเจ้าไม่
 พอใจในการที่จะจ่ายให้สำนักงานเลขานุการกรม อย่างนี้ ถ้าหากว่าข้าพ-
 เจ้ามีโอกาสทราบโดยที่รัฐบาลให้รายละเอียดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะขอ
 แปรญัตติตัดเงินจากกองนี้ไปให้กองนั้นได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบแล้วข้าพ-
 เจ้าก็ไม่มีโอกาสทำได้เลย แต่ละกรมทั้งข้าพเจ้าได้ ยกตัวอย่างมานั้น
 เราก็ไม่ทราบ เมื่อรวมหลาย ๆ กรมเข้า เป็นกระทรวง รวมหลาย ๆ
 กระทรวงเข้าเป็นหลักใหญ่แห่งประมาณแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราก็ไม่
 ทราบได้เหมือนกัน คราวประชุมที่แล้วมา ท่านผู้แทนเชียงใหม่ได้ตั้ง

กะทันหันรัฐบาลถึงเรื่องขอทราบรายชื่อของกรมอะไรข้าพเจ้าก็จำไม่ได้
แล้วท่านรัฐมนตรีก็ตอบว่า ใ้จ่ายไปตามงบประมาณนั้น ประทานโทษ
ข้าพเจ้านักออกแล้ว คือขอทราบค่าใช้จ่ายในการย้ายข้าราชการ ท่าน
รัฐมนตรีก็ตอบว่าไม่ใคร่รวบรวมสถิติอันนี้ไว้ แต่ก็ใ้จ่ายไปตามงบประ
มาณ ข้าพเจ้า ใคร่ขอให้ทุก ๆ ท่านลองวินิจฉัยว่า งบประมาณค่าใช้จ่าย
ในการย้ายนั้น ท่านสมาชิกซึ่งนั่งอยู่ทุก ๆ ท่าน ท่านรู้ใหม่ว่า
มีเท่าไร ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่รู้ เพราะเหตุว่าตัวเลขอันนี้ไปรวม อยู่ในค่า
ใช้สอยทั้งหมด แล้วค่าใช้จ่ายที่ท่านขอมานั้นเราก็มองไม่เห็นค่าใช้จ่าย
อะไรเท่าไร นั่นเป็นเหตุผลในทางรายจ่าย

ท่านข้าพเจ้าขอให้เหตุผลในทางรายใ้ เพื่อสงวน เวลา ของสภา
ในทางรายใ้ ไม่ค่อยมีขญหา ยุ่งยาก และ ก็คงมีลักษณะการทำงาน
เกี่ยวข้องกับเรื่องรายจ่าย โดยเหตุที่เราไม่ทราบรายละเอียดถึงที่ ข้าพ
เจ้าใ้เรียนมาแล้ว การอภิปรายในสภา ๑-๕ วันนั้น เป็นการพูด ราย
ละเอียดของงบประมาณยิ่งกว่าพวกในหลักการของงบประมาณ ข้าพเจ้า
คิดว่าในชั้นนี้คงไม่มีใครปฏิเสธ

ทีนี้เหตุผลต่อไป ในการพิจารณางบประมาณแผ่นดินที่แล้วมานั้น
ข้าพเจ้าจำใ้ได้ว่าใ้ มีสมาชิกข้างท่านอภิปรายที่ท้วงขอให้พักกัน แต่ใน
แง่หลักการ ส่วนรายละเอียดใ้ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการนั้น ในเมื่อ
เราไม่มีโอกาสจะทราบรายละเอียดแห่งงบประมาณที่เสนอมานี้แล้ว การ
ที่เรานำเรื่องไปพูดต่อกรรมาธิการ เราก็อาจจะพูดใ้ได้เพราะตัวเลขซึ่ง

รัฐบาลเสนอมาท่านนั้น แต่ตัวเลขนั้นไม่มีรายละเอียดเราก็ไม่รู้ว่าจะพอ
 อย่างไร อันนี้ข้าพเจ้าให้ข้อเท็จจริงได้ ไทมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านร้อง
 ขอให้ข้าพเจ้ารีบรอกำแปร ญัตติในการขอแปรญัตติขงประมาณ สมนม
 ว่าท่านผู้นั้นขอแปรญัตติตัดเงินก้อน ข้าพเจ้าได้เคยสอบถามเพื่อนสมา
 ชิกว่า ที่ขอตัดนั้นขอตัดตำแหน่งไหนซึ่งท่านเห็นว่าไม่สมควร ท่านสมาชิก
 ผู้นั้นก็บอกว่าไม่ทราบ แต่รัฐบาลเสนอมามาก ๆ ผมก็ขอตัดไป อย่าง
 นั้น ข้าพเจ้าก็รีบรอกไปทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่าการตัดจะพอดกับตัวเลขนั้นหรือไม่
 อันนี้เนื่องจากเราไม่ทราบรายละเอียดแห่งขประมาณนั้นเอง ที่นการ
 ที่เราไปทราบรายละเอียดกันในชั้น กรรมาธิการนั้น เป็นการปิดโอกาสไม่
 ให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นในตัวเลขนั้นอย่างไรเลย ข้าพเจ้า
 ทราบเหมือนกันว่ารัฐบาลก็นำรายละเอียดไป ชี้แจงใน ชั้นกรรมาธิการ
 ของสภา สมนมว่าข้าพเจ้าสงสัยขประมาณในกรมใดกรมหนึ่ง ข้าพ
 เจ้าจะต้องไปนั่งฟังในการพิจารณาของกรรมาธิการจนกว่าท่านจะพิจารณา
 ถึงกรมนั้นหรือรัฐบาลนำรายละเอียดขึ้นมาเสนอกรรมาธิการ ถ้าหากว่า
 ข้าพเจ้าไม่พอใจตัวเลข บางประการ สมนมว่า ข้าพเจ้า จะขอแปรญัตติ
 จะเขียนข้อแปรญัตติในเวลานั้น ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะทำได้ เวลาแห่ง
 การแปรญัตติก็อาจจะผ่านไปเสียแล้ว หรือข้าพเจ้าหวังหาผู้รับรองไม่ทัน
 เหตุผลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการที่เราไปทราบรายละเอียดในชั้นกรรมา
 ธิการนั้น ก็เป็นประหนึ่งว่ากรรมาธิการ นั้นแหละเป็นสภาผู้แทนราษฎร
 พิจารณาขประมาณฉบับนั้นเสียเอง

ค่อยไปข้าพเจ้าขอให้เหตุผลในรายจ่ายพิเศษตามทฤษฎีสากล เสนอมา
 ในเรื่องขอตั้งจ่ายงบประมาณรายจ่ายพิเศษ ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับท่าน
 สมาชิกอบต.คนหนึ่งซึ่งกล่าวว่าวิธีการที่เสนอนั้นเป็นเทคนิคของการคลัง
 สำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เหตุไรข้าพเจ้าจึงพูดเช่น
 นั้น ก็เพราะเหตุว่าการขอตั้งเงินรายจ่ายพิเศษซึ่งเมื่อสมัยก่อนนี้ เราเรียก
 ว่าเงินจ่ายลงทุนนั้น รู้สึกว่าเป็นการ ขอตั้งจ่าย ๆ รัฐบาลไม่มีโครง
 การอะไรเลยที่จะเสนอต่อสภาฯ ว่าการที่จะอนุมัติเงินก้อนนั้น เป็นการ
 สมควรแล้วหรือยัง ตัวอย่างเมื่อคราวที่แล้วมา รัฐบาลขอตั้งจ่ายเงิน
 เพื่อส่งเสริมสินค้าปศุสัตว์ ๕ หมื่นบาท ในบันทึกซึ่งรัฐบาลเสนอมาพร้อมกัน
 งบประมาณขอเงิน ๕ หมื่นบาทนี้ ได้เขียนไว้ว่า "ขอตั้งงบประมาณ
 ทำไร่ปศุ" มีเท่านั้น เงิน ๕ หมื่นบาทนี้ สภาฯ อนุมัติไปโดย เพียงแต่
 ใ้ท้ทราบว่าเขาไปทำไร่ปศุ แต่กิจการอื่นในคณหน้าท่านจะขอมาอีกไหม
 ผลแห่งการทำไร่ปศุจากเงิน ๕ หมื่นบาทนี้จะได้ผลเพียงไรเราก็ไม่ทราบ
 กิจการนั้น จะทำไปอีกกี่ปีจึงจะสำเร็จตามโครงการ เราก็ไม่ทราบ เหมือน
 กัน สภาฯ อนุมัติให้เงิน ๕ หมื่นบาทนี้ไปเพียงแต่ทราบว่าเขาไป
 ทำไร่ปศุเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าเป็นวิธีการที่ทำได้ง่าย ๆ สำหรับ
 ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้จักวิธีการอนุมัติงบประมาณในวิธีเช่นนั้น

ทุนการที่สภาฯ ไม่มีโอกาสได้ทราบถึงโครงการขอจ่ายเงิน ผล
 ร้ายตกแก่สภาฯ อย่างไรนั้น ข้าพเจ้า ขอยกตัวอย่างได้อีก ในการ
 ประชุมคราวที่แล้วมา รัฐบาลขอจ่ายเงินรายหนึ่ง คือขอสร้างสนามกีฬา
 แห่งชาติ การขอสร้างสนามกีฬาแห่งชาตินั้นตามความเห็นของข้าพเจ้า

และคิดว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านด้วยกันซึ่งเห็นพ้องด้วย เห็นว่าเราไม่ควรจะสร้างในขณะนี้ เราก็ไม่อยากจะอนุมัติงบประมาณให้ท่าน แต่ว่าสภาฯ สมัยก่อนก็อนุมัติงบประมาณจำนวนนั้นไปแล้ว ถ้าเราไม่อนุมัติในขั้นท่านก็บอกว่า งานการราคาซึ่งไป ทิ้ง ๆ ที่เรา รู้สึกว่าไม่อยากให้สร้าง เราเห็นว่ามีการอย่างอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องจ่ายยิ่งกว่านั้น ที่ข้าพเจ้ายกอุทาหรณ์ อันนี้หมายความว่า สมาชิกสภาฯ รุ่นก่อนอนุมัติเงินไปอย่างง่าย ๆ แต่ข้าพเจ้านำมาเป็นตัวอย่างว่า การที่เราอนุมัติเงินจ่าย ลงทุน หรือเงินจ่ายพิเศษ โดยไม่มีโครงการ นั้นมีความบกพร่องอย่างไร

โดยสรุป ข้อบังคับการประชุม ของ ข้าพเจ้า ซึ่งได้เสนอมานี้ความจริงไม่ใช่เป็นของใหม่ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๖ หรือตามกฎกระทรวงการคลังซึ่งออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลก็ได้วางวิธีการทำงานงบประมาณให้มีรายละเอียด และดูเหมือนมีรายละเอียดยิ่งกว่าที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้เสียอีก ญัตติของข้าพเจ้านั้นเพียงแต่ขอให้ให้นำเอารายละเอียดซึ่งรัฐบาลทำอยู่นั้นส่งมาให้สภาฯ พิจารณา หลักการมีอยู่เพียงเท่านั้น อีกประการหนึ่ง พวกกันในทางหลักการที่ ข้าพเจ้าได้อ้างมานั้น ข้าพเจ้าได้ อ่านคำบรรยาย ของมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองของท่านรัฐมนตรี...

ประธานสภาฯ : ถึงเวลาแล้ว

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตข้อ

ประธานสภาฯ : เชิญ

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด): ท่านรัฐมนตรีคลังขอรุณใน
สมัยที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิบดี กรมบัญชีกลาง ได้ให้หลักวิชาไว้ใน
คำราชของท่านว่า ขยประมาณทุกทศคนจะต้องทำให้ละเอียดและชัดแจ้ง
ทศค คำบรรยายของท่านนักเขียนเหตุผลอันหนึ่งซึ่งจริงใจให้ข้าพเจ้าเสนอ
ญัตตินั้น ชนมา ถึงแม้ว่าคำบรรยายจะเป็นคำบรรยายในสมัยซึ่งท่าน
ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมบัญชีกลาง ข้าพเจ้าก็หวังว่ายังคงใช้ได้ใน
สมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีคลัง และข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงสนับสนุนให้เขียน
ไปตามคำบรรยายนั้น

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
ข้าพเจ้าเห็นใจท่านสมาชิกผู้เสนอญัตตินั้น เช่น อย่างยิ่ง และทั้ง รัฐมนตรี
ทุกๆท่านก็มีความเห็นใจท่านสมาชิกอย่างเดียวกับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้า
ขอแสดงเหตุผลว่าอย่างไรจึงไม่ควรรับหลักการแห่งญัตตินั้น ท่านสมา
ชิกได้อภิปรายถึงข้อความต่าง ๆ แต่ที่ข้อความ เหล่านี้ข้าพเจ้าจะ
ขอไว้ เรียงทีหลัง ข้าพเจ้าขอเรียนในหลักการของญัตตินั้นเสียก่อน

ข้อบังคับการประชุมของสภาฯ กำหนดไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ที่จะเสนอเพื่อให้สภาฯ ใด พิจารณา จะต้องแบ่งเป็นมาตราและมีบทก
ข้อความแถลงหลักการโดยคำชี้แจงแสดงเหตุผลว่ามีความจำเป็นอย่างไร
จึงต้องตราพระราชบัญญัตินั้น สำหรับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
แผ่นดินที่ จะเสนอ เป็น มาตรา ๓ นั้น ยิ่งหา เพียงพอ แก่ การ ที่ จะ
พิจารณาไม่ เพราะฉะนั้นในร่างข้อบังคับของสภาฯ จึงได้กำหนดต่อไป

ว่า จะต้องกำหนดรายละเอียด ยิ่งขึ้นว่า คำขอตั้งจ่ายเงิน จะต้องแยก
 เป็นรายกระทรวงและรายการ และในราย การของกรม ๆ หนึ่งจะต้อง
 แยกเป็นประเภทงานเพื่อเป็นการ สะดวก แก่การ พิจารณาทีละ จำนวน ๆ
 ข้าพเจ้าเรียนนแสดงให้เห็นว่า ในการเสนอบัญชีนี้ สำหรับพระราช
 บัญญัติธรรมดาเรา ก็ร่างเป็นมาตราไว้เฉย ๆ แต่สำหรับร่างพระราช
 บัญญัติงบประมาณนั้น นอกจากจะเป็น มาตราแล้ว แต่ละมาตรานั้นจะ
 ต้องแยกคำขอของจำนวนเงินที่ ขอตั้งจ่ายเป็นราย ประเภทราย กระทรวง
 เพื่อสะดวก ในการพิจารณาว่าจำนวนเงิน เหล่านี้จะเป็นที่สมควรหรือไม่
 ที่แสดงให้ เป็นความแตกต่าง ใน ระหว่างพระราชบัญญัติ งบประมาณกับ
 พระราชบัญญัติธรรมดา

แต่ร่างข้อบังคับของท่านสมาชิกนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ข้อสังเกตไว้
 ว่า มีความมุ่งหมายจะให้ ร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณเป็นไปตามที่
 แบบซึ่งรัฐมนตรว่าการ กระทรวงการคลังเห็น สมควรแก่การ พิจารณา
 ของสภาฯ ไม่กำหนดว่าเป็นรายกระทรวงหรือประเภทอย่างไร ถ้าหาก
 กำหนดเพียงเท่านั้นแล้ว ก็นับว่าเป็นการสะดวกต่อเจ้าหน้าที่ยิ่งกว่าวิ
 การเวลานั้นอันมาก แต่ร่างนหายศติเพียงเท่านั้น ไม่ ได้กำหนดให้
 แสดงบัญชีรายละเอียดพร้อมกันบรรทัดๆ แจง ซึ่งมีใช้ส่วนหนึ่ง ของร่าง
 พระราชบัญญัติด้วย โดยอ้างว่าเพื่อสภาฯ จะได้ทราบรายการข้อเท็จ
 จริงและพิจารณางบประมาณรวดเร็วยิ่งขึ้น รัฐบาลก็มีควมประสงค์เช่น

เกี่ยวกัน แต่ในการที่จะให้สภา ฯ นี้ได้ พิจารณาพระราชบัญญัตินั้นก็ขอ
 ให้ พิจารณา ด้วยการ แดงเพิ่มเติม ข้อนั้นจึงมีความ จำเป็น
 และเป็น การสมควรเพียงใด และจะปฏิบัติตามนั้นได้ เพียงใดหรือไม่
 ร่างข้อบังคับเมื่อถูกเขียน ๆ แล้ว จะเห็นได้ว่าเป็น เรื่องที่ไม่นำมา
 ข้อขัดข้อง เพราะรายการที่กำหนดให้ ย่นทิ้งที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้
 แล้วว่าปรากฏอยู่ใน กระทรวงการคลัง ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ซึ่งได้
 กำหนดไว้ว่าเมื่อ ย่นงบประมาณนั้นให้ทำส่งมายังกระทรวงการคลังแล้ว
 และเมื่อรัฐบาลอนุมัติแล้ว ก็ให้ตั้งงบประมาณนั้นเป็นราย ๆ ไป และก็ได้
 นำ รายการ นั้นมาแสดงต่อ สภา ฯ เป็น ราย ๆ . แต่ขอ เรียงว่า ความ
 เข้าใจเช่นนั้นไม่ตรงต่อทางปฏิบัติ ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนวิธีทำและ
 วิธีพิจารณา งบประมาณ ว่าได้ ทำกัน อย่างไร เพื่อเป็น ทางพิจารณา
 ของสภา ฯ และก่อนอื่นขอเรียนว่ารายละเอียด คำชี้แจงงบประมาณ
 นั้น จะใช้ ประกอบการ พิจารณาได้ ก็เฉพาะฉบับนั้น ๆ หรือจำนวน
 นั้น ๆ เท่านั้น ไม่ใช่ว่า เมื่อทำ ครบหนึ่ง แล้ว จะใช้ ได้ตลอดไป เมื่อ
 งบประมาณได้ ถูกเปลี่ยนแปลงไป หรือแก้ไข อย่างใด แล้วเราก็จะต้อง
 ทำคำชี้แจง กันใหม่ หรือ เปลี่ยนแปลง กันใหม่ ทุกคราวไป สำหรับ
 งบประมาณที่แก้ไขหรือ เปลี่ยนแปลงนั้น ท่านสมาชิก อาจจะ ทักได้
 ว่าเมื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลง งบประมาณก็ขอให้ แก้ไข คำ ชี้แจง หรือราย
 ละเอียดย่อยด้วย แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าจะกระทำเช่นนั้นนั้นหาเวลา
 ไม่ได้ เพราะเวลาทำงบประมาณนั้นมาจากที่ คือจากที่ทางเวลาทำเวลา

เปลี่ยนแปลงและเวลาที่จะ ยนต์ต่อ สภา ฯ นี้ และแม้จะทำให้ ใ้จริง ๆ
 ก็มีเวลาสำหรับแก่คำชี้แจงเหล่านี้ ก็หมายความว่า จะต้องขยายเวลา
 พิจารณาออกไป เมื่อเราจำกัดงบประมาณเป็นขั้น ๆ แล้ว เราก็หา
 เวลาขยายเพื่อจะทำเช่นนั้นไม่ได้ รัฐบาลเห็นว่าการทำงบประมาณเป็น
 สิ่งสำคัญไม่น้อยกว่าในทางสภา ฯ จึงได้พิจารณากลับกรองเป็นขั้น ๆ
 หลายครั้งหลายหน เวลาที่กำหนดไว้ ในการพิจารณาในคำของรัฐบาล
 นั้นก็กะไว้พอดี เมื่อถึงเวลาที่จะเสนอต่อสภา ฯ แล้วก็หมดเวลา การ
 จำกัดเวลาพิจารณาเช่นนั้นก็ เพราะว่างงบประมาณ มีอายุ เป็นรายปี อย่างที่
 ข้าพเจ้าได้ เรียนแล้วเมื่อก่อน จำเป็น จะต้อง กำหนดตัวพิจารณาให้เสร็จ
 สุกก่อนที่ขั้นใหม่ มีฉะนั้นใหม่ก็จะไม่มีงบประมาณที่จะใช้จ่าย
 จะเป็นการลำบากเกินตรือน

เพื่อความสมรรถภาพกฎกระทรวง จึง กำหนดการ พิจารณา เป็น
 ขั้น ๆ เป็นระยะและเป็นตอน กล่าวคือ ได้กำหนดไว้ว่าให้เจ้ากระทรวงยื่น
 ต่อกรมบัญชีกลางเพื่อสอบเข้าออกตอนหนึ่ง แล้วกรมบัญชีกลางเสนอ
 ต่อกระทรวงการคลัง และกระทรวงการคลังเสนอความเห็นต่อคณะรัฐ-
 มন্ত্রী ว่าควรวางนโยบายตั้งงบประมาณอย่างไรตอนหนึ่ง เมื่อคณะรัฐ-
 มंत्रीพิจารณาอนุมัติแล้วจึงเสนอสภา ฯ เพื่อขอให้ออกเป็นกฎหมายได้
 อีกตอนหนึ่ง ตามวิธีการที่ข้าพเจ้าเรียนมานี้ แบ่งออกได้ เป็นสามตอน
 คือ ในตอนทำ คือรวบรวมขอออกตอนหนึ่ง พิจารณานโยบายที่คณะรัฐ-
 มंत्रीตอนหนึ่งและตอนเสนอสภา ฯ ตอนหนึ่ง

สำหรับเวลาที่เรารู้จักกำหนดไว้ นั้น กำหนดไว้ ว่างประมาณ
 รายได้ จะต้องยื่นให้ กรมบัญชีกลางในวันที่ ๑ พฤศจิกายน รายจ่าย
 ๑๕ วันภายหลัง คือวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน เท่าที่ทำได้ เช่นนี้ เพื่อให้
 เจ้าหน้าที่ได้ มีเวลาพิจารณาแล้วรายงาน เจ้ากระทรวงก็จะได้ พิจารณา
 รายงาน ของคลังว่า รายได้ มีเพียงไร เพื่อจะตั้งรายจ่าย เข้าหา เมื่อ
 กรมบัญชีกลางได้เข้ายอดเสร็จแล้ว ซึ่งก็ต้องทำการสอบสวนเหมือน
 กัน เพราะงบประมาณที่ทำมานั้น โดยปกติมิใช่ว่าทำได้ตามระเบียบการ
 และ คำนวณ ตัวเลขชดเชยไป ต้องมา สอบดู ว่าตรง กับ ตัวเลขเดิม
 หรือไม่ และมีข้อผิดพลาดหรือไม่ เมื่อมาแล้วก็ต้องตั้งข้อ
 ทักท้วง ในชั้นที่กระทรวงการคลังพิจารณา โยบายที่จะต้องพูดเจรจา
 กับเจ้ากระทรวงต่อไป กรมบัญชีกลางต้องการ เวลา เดือนหนึ่ง หรือ
 เดือนเศษ ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้นว่า ให้กรมบัญชีกลาง
 ยื่นต่อกระทรวงการคลังภายในวันที่ ๓๑ เดือนธันวาคม และที่จากนั้น
 กระทรวงการคลังก็ต้องเสนอโยบายต่อรัฐบาลว่า ในงบประมาณสำ-
 หรัยปีต่อไปนี้จะดำเนินโยบายอย่างไร โดยปกติ วิธีที่ปฏิบัติอยู่เวลา
 นี้ คณะรัฐมนตรีได้ ตั้งกรรมการของรัฐบาลขึ้นพิจารณา กรรมการนั้น
 จะต้องเรียกเจ้าหน้าที่ จากกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ มาสอบสวนถึง
 ความจำเป็นหรือความ สำคัญ ของเงินที่ ขอ จ่ายเหล่านั้น กว่า จะได้
 เสนอต่อคณะ รัฐมนตรีก็ ในราววันที่ ๒๐ มกราคม เมื่อถึงวันที่ ๒๐
 มกราคมแล้ว คณะรัฐมนตรีจะต้องมาโต้เถียงกันอีก ว่าที่คณะกรรมการ

การโต้ พิจารณาตัวเลขมาแล้วนั้นเป็นการสมควรหรือไม่สมควรอย่างไร
 ท่าน ผู้ที่โต้ พิจารณาจนประมาณแล้ว จะทราบ ความ ยุ่ง ยาก ในการพิ-
 พิจารณาในตอนนั้นเป็นอย่างดี กล่าวคือถ้าหากว่ารายจ่ายสูงกว่ารายได้
 แล้วก็จะยังเจรจาโต้เถียงกันว่าจะตัดรายใตลง ซึ่งเราใช้ ศัพท์กันว่า
 “บัตหีบ” บัตหีบลงหรือไม่ลง ถ้าบัตไม่ลงแล้วใครจะอยู่นอกหีบ ใคร
 จะอยู่ในหีบ ปัญหาว่าใครจะอยู่ในหีบนั้นเป็นปัญหาที่ยุ่งยากเข็นอนมาก
 เพราะต่างคนก็ต่างจะอยู่ในหีบด้วยกันทั้งนั้น เมื่อปัญหาเกิดขึ้นว่าจะต้อง
 อยู่ในหีบด้วยกันทั้งหมดแล้ว ปัญหาที่ต้องวงมาทางรายได้ อีกว่า ใน
 การที่จะหารายใตมาชดเชยแก่รายจ่ายนั้นจะทำอย่างไร ท่านจะแลเห็น
 ว่าในเวลา ๑๐ วันซึ่งทำกันอยู่นั้นไม่ใช่เวลาที่มากเลย เพราะเหตุว่าการ
 หารายใต นั้นเราจะต้อง คำนวณใน การเก็บ ภาษีอากรไปด้วย ว่าจะเป็น
 อย่างไร ไม่ใช่ที่เราคิดว่าเราจะเก็บภาษีอากรอย่างหนึ่งขึ้นใหม่แล้วภาษี
 อากรอย่างอื่น จะคงเก็บไว้เท่าที่กระไว้แล้วเสมอไป ในเมื่อมีการตั้ง
 ภาษีอากรประเภทใดขึ้นใหม่เป็นธรรมดาที่จะต้อง กระทบกระเทือนกับภาษี
 อากรประเภทอื่น เพราะฉะนั้นการจะคิดเก็บภาษีอากรใหม่ขึ้นภายใน
 ระยะเวลา ๑๐ วัน ก็ย่อมต้องระลึกลงถึงการกระทบกระเทือนรายได้ประเภท
 อื่นเหมือนกัน จึงเป็นการยุ่งยากที่ต้อง พิจารณาหารายใต นั้น

ท่านจะแลเห็นได้อย่างคั่งทงที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาเมื่อกแล้วว่าการ
 พิจารณาตอนท้าย ๆ นั้นเป็นเวลากระชั้นชิดกันเข็นอนมาก ในการที่เจ้า
 กระทรวงยื่นงบประมาณคือ กระทรวงการคลัง มีเวลาที่จะ เตรียมมำคำช

แรงแหว่ทำบรรพทกและขัญชัรราย ละเอียตไค้อย่างขวิบูรณ แต่เมอมาใน
 ตอนทจะถงคณระรัฐมนตรินนตองชแวงกน ค้วยวจา จะทำค้วยอชเขียน
 บรรพทกหรือรายละเอียตคองไมทนเป็นแน เพราะการแก ไซนัยอ้อมมอช
 เสมอ สม่คว่าในเงินเกอนตำหน่งหนงทตงชน ไค่ผ่านกนมาตก
 ชนแล่ว มาถงชนทสคคท ไมไซเรวแกแต่ประเอทเงินเคคณของขระ
 เอทนนตำหน่งเคยว ชคแกกรกเคยวเสร์จ ไมคองแก ไซทอนกหามไค
 เพราะวธิการของขัญชนนม่กะทขยอชเป็นชนๆเมอแกจนวนหนงกยอช
 ไปกะทขยอชอชจนวนหนง เรวจะคองแกยอชคตางๆ เข้าหากนค้วย ถ่า
 หากว่าแกพิรคพล่งไปออย่างไค ยอชก้อจจะแตกตางกน คคือหมาย
 ความว่า ยอชใหญ่กขรายละเอียตไมตรงกน ชงจะเกคความขงยากชน
 ในภายหล่งคณนไคยวธิการพิจารณาแล่วเรวกก็พยายามทจะรักษาคตัวเลข
 เสี่ยกอนคคือ ออย่าให้คตัวเลขนนแตกตางกนชนไค การทำขัญชนนตางคน
 กตางทำ เมอทำเสร์จแล่วก็มาสอชกน เพราะคณนวิการทจะพิจารณา
 ในตอนนคคอง ระวังเหมือกน เมอระวังแล่ว จะหาเวลาทไทนเล้ามา
 เขียนคำชแวง เมอคณระรัฐมนตรไค่ตคลงในรูปรงขประมาณ คคือหมาย
 ความว่าเมอคอนบคทขยอชลงเสร์จแล่วนน เป็นเวลาทกะชนชคในการท
 จะยงขประมาณค่อสภากน ในระหว่างสอสามขสคท่ายน ซ่าพเจ้า
 ไค่พยายามทจะทำรายละเอียตให้มากชน การทำรายละเอียตให้มากชน
 นน ก็เขน การ กะทขยอชระเทอน กบ การงานทมิโดยชคก ในทสคเจ้า
 พนังงานผู้ ทจะคองทำรายละเอียคณนคองอชคทลขขัยตางน ในสอวัน

สุดท้าย ทำตั้งแต่สามโมงเช้าถึงย่ำรุ่งวันหนึ่งไปจนถึงย่ำรุ่งของอีกวัน
หนึ่ง ในย่ำรุ่งแล้วมานหาหน้าที่ไม่ได้นอนถึงสองวันสองคืน เมื่อเช้านั้น
แล้วเราจะให้ มีรายละเอียดยิ่งขึ้นข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าในสมัยนั้น คือในข
งนั้นคงยังทำไม่ได้

มีคนข้าพเจ้าขอกล่าวชแจงถึงการตั้งประเภทรายได้ ให้แสดง
หลักเกณฑ์การคำนวณว่าจะควรหรือไม่ควรทำ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับ
ภาษีอากรจะพิจารณาแก่ ไซ่อตราที่จะเก็บใหม่นั้นไม่ควรแสดงเลย เพราะ
ถ้าเปิดเผยก่อนเวลาแล้ว ก็จะทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษีขึ้น เป็นเหตุ
เกิดความไม่ยุติธรรมแก่ผู้ที่จะเสียภาษีอากร เป็นเหตุให้ รายได้ของ
รัฐบาลตกต่ำ และเป็นช่องทางให้มีการกระทำอันไม่ชอบเกิดขึ้นได้ง่าย
ในกรณีเกี่ยวกับสินค้า เช่น ภาษีสรรพสามิตหรืออากรขาเข้าก็จะ
กระทบกระเทือนกัน กระเทือนกับการค้าสินค้าอย่างนั้นด้วย ผู้ซึ่งอยู่
ปลายทางคือราษฎรก็จะได้รับความเดือดร้อน แต่อย่างไรก็ดี แม้เรื่อง
นี้จะได้ กำหนดไว้ว่า ห้ามมิให้ ไซ่บังคับแก่กิจการที่รัฐบาลเห็นว่าควร
สงวนไว้ เป็นความลับแล้วก็ตาม แต่หลักการที่บัญญัติให้ มชนนงกเพื่อ
จะเป็นเครื่องมือสอบตัวเลขเท่านั้นเอง คือข้าพเจ้าหมายความว่าท่านจะ
ขอทราบหลักการนั้นเพื่อเป็นประโยชน์อะไร ก็เพื่อประโยชน์จะสอบตัว
เลข เพราะตามธรรมดาของประมาณรายได้ เป็นการไม่บังคับ คือหมาย
ความว่า เราตั้งงบประมาณไว้ ๑๐๐ บาท ถ้าเราได้รับ ๒๐๐ บาท จำ
นวน ที่เกิน ๑๐๐ บาทนั้นเราจะไม่รับหรือ เราจะต้องรับทั้ง ๒๐๐ บาท คือ

ทั้งจำนวนที่เกินไว้ด้วย รายละเอียดสำหรับรายได้ นั้นในทางพิจารณา
 อนุมัติงบประมาณหาเป็นประโยชน์มากอย่างที่ท่านประสงค์ไม่ เมื่อไม่
 เป็นประโยชน์แล้วเป็นภาระอย่างไรกับเจ้าหน้าที่บ้างหรือไม่ ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ใจว่าจะเกิดเป็นภาระของเจ้าหน้าที่ คือ ในเมื่อจะต้องทำรายละเอียดขึ้น
 แล้ว การงานก็จะต้องมากขึ้น เพราะตามธรรมดาตัวเลขนั้นไม่ใช่ที่เรา
 เราเขียนไปแล้วเรารู้ผิดใ้ได้ง่าย ไม่เหมือนเขียนคำว่า “ ก ” “ ก ”
 “ ย ” ไม่เห็นอากาศ “ ย ” สกต เรารู้ว่าถูก ถ้าเราเขียน “ ก ” “ ย ”
 ไม่มีไม่เห็นอากาศเรารู้ว่าผิด แต่ตัวเลข ๑๐๐ บาท เราเขียน ๑๐๑ บาท
 เราไม่รู้ ว่าผิดหรือถูก แม้ความจริงไม่ถูก เพราะฉะนั้นการทำเกี่ยว
 กับตัวเลขนั้นจะต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่ง เมื่อผิดขึ้นแล้วก็จะเป็น
 การลำบาก เมื่อการเป็นเช่นนั้นก็จะเกิดเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ของชนอีก โดย
 ที่ประโยชน์นั้นได้ไม่คุ้ม ตามความเห็นของข้าพเจ้าว่าเช่นนั้น แต่ว่าใน
 การที่จะให้ตัวเลขสำหรับขอยลดหย่อนลงไป โดยปกตินั้นก็ยอมทำได้ แต่
 ก็ไม่ใช่ว่าเป็นรายละเอียดตลอดไป

ส่วนค่าของเงินจ่ายประจำปีนั้น ร่างของขอยคนให้ ช่างแยกเป็น
 รายการกระทรวงและกรม ในกรมหนึ่ง ๆ ต้องมีรายละเอียดเป็นประเภท
 ตามลักษณะแห่งเงินตลอดไป ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า ในการพิจารณา
 นั้นเราทำเป็นชั้น ๆ เช่นตอน ๆ ขัญชีย่อมมีมากด้วยกัน ที่ได้จัดทำมา
 แล้วนั้นในปี ๒๔๗๘ ตามงบประมาณที่ข้าพเจ้าได้ พิมพ์และได้ เสนอไว้
 ทางสภาฯ นี้แล้ว ปรากฏว่ามีถึง ๔๔๘ หน้า ปี ๒๔๘๐ มีถึง ๕๔๓

หน้า คือเพิ่มชนเกอย ๑๐๐ หน้า ปี ๒๔๘๑ ๖๑๗ หน้า เพิ่มชนกว่า
 ปี ๒๔๘๐ ๗๔ หน้า หรือเพิ่มชนกว่าปี ๒๔๗๘ รว ๑๖๐ หน้า ท่าน
 จะแลเห็นว่ารายการเหล่านี้ไม่ ใช่ว่าเราจะทำในเวลาสองวันหรือสามวัน
 เมื่อสภาฯอนุมัติงบประมาณไปนั้น จะต้องไปสอบกัน เมื่อสอบถูกต้อง
 แล้วจะต้องพิมพ์ ต้องเสียเวลาอย่างน้อย ๆ ก็ราวสักสองสามเดือน
 เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะบอกว่า รายละเอียดซึ่งโดยปกติทำกันสาม-
 หรือสี่เดือนนั้นให้ทำภายใน ๒ วัน ก็แลเห็นแล้วว่าเป็นการออกจะพ้น
 ถาลงทมนษยธรรมคาจะทำได้ และเมื่อรายจ่ายได้ขยายตัวออกไปอีก
 หรือถ้าจะยังคงรายละเอียดให้มามากยิ่งขึ้นกว่าที่เขยอยู่ในเวลานี้ ราย-
 การเหล่านี้ก็ย่อมมากจนเขยธรรมคา เมื่อรายการมากจนแล้วความ
 หนักหรือภาระนั้นก็ยิ่งมากจนเขยลำบาก ข้าพเจ้ามได้หมายความว่า การ
 นี้จะยังคงให้ท่านนั้นจะทำไม่ได้ อาจจะทำได้เหมือนกันแต่ทำได้โดยวิธี
 ไร ก็ต้องทำโดยการเปลี่ยนวิธีการพิจารณางบประมาณ เมื่อเขยเขยนั้น
 แล้วความจำเป็นจะเพิ่มเจ้าหน้าที่และเครื่องใช้ต่างๆก็ย่อมมีจนซึ่งข้าพ-
 เจ้าเข้าใจว่ายังไม่มีความจำเป็นในขณะนั้น ที่จะทำเช่นนั้น เท่าที่ข้าพเจ้า
 ได้พยายามสอบสวนดูในต่างประเทศ เขาก็ทำตัวอย่างร่างญัตติเรื่องนั้นไม่
 โดยปกติเขาว่าจะต้องการจ่ายเท่าใด ส่วนรายละเอียดนั้นก็พดกันที่หลัง
 อย่างที่เราได้ปฏิบัติอยู่เวลานี้ คือหมายความว่า รายละเอียดนั้นไต่ยน
 ที่อกรรมาธิการของเขาที่หลัง ในประเทศอังกฤษเขาขอจ่ายเป็นรายกระ-

ทรงเรียกว่า “ไว้ที” ไว้ทีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนกรมแล้วพิจารณาเห็นว่า
 เป็นรายจ่ายที่อยู่ในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่รัฐบาลเสนอหรือไม่ แล้ว
 เจ้าหน้าที่ก็คอยพยายามทำรายละเอียด เมื่อทำรายละเอียดแล้วเขาก็ยื่น
 ที่หลัง รายละเอียดนั้นเท่าที่ข้าพเจ้าได้ สอดสวนมา ก็พิมพ์กันที่หลังที่
 พิจารณาขยประมาณเสมอ ในการที่ทำเช่นนั้นนี้ ก็โดยเหตุที่เขามี
 เครื่องจักร ก็คือหมายความว่าเจ้าหน้าที่เขาพร้อม วิชาการพิจารณา
 เขาก็จำกัด และเครื่องมืออื่น ๆ เขาก็ ของเรานี้ในระหว่างก่อนเปลี่ยน
 แปลงการปกครองเรามีได้ทำกันไว้โดย ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วยในวิธีการ
 เช่นนั้น ข้าพเจ้าได้พยายามแก้ไขมาโดยให้มีรายละเอียดมากขึ้นกว่า
 แต่ก่อน แต่การที่จะเสนอรายละเอียดที่เขยวนนั้นยอมทำไม่ได้จนกว่าเรา
 จะมีเครื่องจักรของเราเรียบร้อย อย่างที่เขยอนอย่างเวลานั้นข้าพเจ้าก็ไม่
 พอใจว่า การพิจารณาได้เขยอนไปโดย รายวันแล้ว คือ หมายความว่า
 เจ้าหน้าที่ของเรามีความรู้ความชำนาญพอแล้ว ท่านสมาชิกผู้ซึ่งเขย
 กรรมมาธิการยอมเป็นประจักษ์พยานแก่ข้าพเจ้าได้ว่า ในเมื่อเราเรียก
 เจ้าหน้าที่มาช้แรงนั้น ค่าช้แรงของเจ้าหน้าที่เขยอนพอใจหรือไม่ ทั้ง ๆ
 ที่ท่านได้รายละเอียดนั้นแล้ว ท่านยอมจะแสดงได้ว่าบางครั้งท่านไม่พอ
 ใจอย่างยิ่ง นั้นเพราะอะไร เพราะวิธีการของเรายังไม่ เรียบร้อยก็
 เมื่อวิธีการของเรายังไม่ เรียบร้อยก็เรามาเรียกรายละเอียดให้ ยิ่งกว่านั้น
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะทำได้ ในบางแห่ง จะทำให้พร้อมกันทุกแห่งไม่ได้
 ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลเห็นว่าในการทำขยประมาณนี้ เราจะต้องเชิญเจ้า-

หน้าททเกี่ยวกับการเงินมาครบม ซึ่งเจ้าหน้าที่โตคาเนนการไปแล้ว
 โดยขอให้หัวหน้าแผนกคลังและกองคลังนี้ไปรักษำแข็งจากเจ้าหน้าที่
 กรมบัญชีกลาง ซึ่งได้ส่งมามาแล้วตั้งแต่เค่อนก่อน ทั้งนี้ใช้ว่ารัฐ-
 ชาติไม่สนใจในเรื่องนี้ รัฐบาลสนใจเหมือนกัน อยากจะให้ถาวรงานให้
 เป็นไปโดยเรียบร้อย แต่ว่าเกี่ยวกับเครื่องมือและเครื่องจักรที่เราจะใช้
 อีกประการหนึ่ง งบประมาณแผ่นดินมีเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตาม
 ยุคสมัย และตามความต้องการของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถ้า
 หากว่ามีข้อบังคับกำหนดตายตัวอย่างที่ท่านสมาชิกได้เสนอมานี้แล้ว
 เราจะไม่มีโอกาสที่จะคิดแปลงแก้ไขวิธีการอื่นอย่างไรเลย ซึ่งทั้งนี้ข้าพ-
 เจ้าเข้าใจว่าไม่ใช่ความมุ่งหมายของท่านสมาชิก แต่ถ้าหากว่าท่านจะ
 กล่าวหาขอให้ทำอย่างนี้เสียก่อน เมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยน
 กันใหม่ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้อบังคับนั้น เราต้องการกว้างๆ เพื่อให้มี
 ช่องทาง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่าย ไม่ใช่ร่างข้อบังคับแล้ว
 เหตุการณ์เราไม่ระลึกลง ปล่อยให้เหตุการณ์เข้ามาหาข้อบังคับเอง ข้อ
 บังคับที่ตนนั้น เราต้องพยายามให้ โอกาสแก่ผู้ที่จะทำงานให้ ปฏิบัติงาน
 ให้เจริญยิ่งขึ้น มิใช่ว่าให้งานซึ่งก็อยู่เท่านั้นเสมอไป

อีกประการหนึ่ง ข้อบังคับเมื่อไม่สมสมัยแล้วแก้ไขได้ แต่ว่า
 เหตุการณ์ที่เข่นอยู่ในเวลานี้ อย่างที่ ข้าพเจ้าได้ เรยน เมื่อก่อนว่าอยู่
 ในระหว่างเปลี่ยนแปลงนั้น ถ้าหากว่าเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปข้อบัง-
 คับก็เปลี่ยนไปด้วย ข้อบังคับใดเปลี่ยนแปลงน้อยๆ ก็คงจะไม่เป็นความ

ประสงค์ของท่าน สมาชิกเหมือนกันใน การที่เราจะมา เปลี่ยน ข้อบังคับ
ข้อขบ ๆ เพราะจะทำให้ความศักดิ์สิทธิ์แห่งข้อบังคับนั้นเสียไป ข้อบังคับ
ซึ่งเราตั้งขึ้นแล้ว ก็ควรจะให้ปฏิบัติได้ โดยให้ โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่จะ
ใช้กลุณพิณบ้าง

อีกอย่างหนึ่ง ถ้าจะคุมรายละเอียกว่า จะต้องจ่ายอะไรด้วยแล้ว
ก็เท่ากับมีมอมีคเท้าของฝ่ายบริหาร ว่าให้ต้องเกินไปในทางนั้นเสมอ
ไป เพราะโดยปกติรายละเอียกที่เราให้แล้วนั้น จำเป็นจะต้องปฏิบัติ
ไปตามนั้นเสมอ เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นประการใดไว้ เมื่อมีข้อยกเว้น
แล้วเราก็ปฏิบัติไปตามข้อยกเว้นนั้น เท่าที่เขนอนอยู่เวลานั้น เหตุการณ์
ของเรายังไม่เรียบร้อย เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะมามีคเสียแล้วความลำบาก
ก็จะเกิดมากขึ้น การที่รัฐบาลจะมาขอมติต่อสภา ขอบขบ ๆ นั้นก็ไม่เป็น
สิ่งพึงประสงค์เหมือนกัน

อีกประการหนึ่ง ในการพิจารณาจ่ายนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าทาง
สภา ควรจะพิจารณาในเรื่องนโยบาย กล่าวคือว่าเงินที่ขอตงจ่าย
นั้น ตงจ่ายตามวัตถุประสงค์ตามนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ ไม่ใช่ว่า
การที่เราจะขอเงินมานั้นจะจ่ายอย่างไร ถ้าจ่ายในวัตถุประสงค์ ก็ควร
จะให้ไปได้ สมมติว่าขอยกอย่างที่ท่านพูดเมื่อก่อนว่าไปทำไร่ป่อ ท่านบอก
ว่าทำไร่ป่อ จะต้องมเงินเดือนเท่านั้น การจรเท่านั้น ค่าใช้สอยเท่านั้น
ข้าพเจ้าพูดอย่างย่อ ๆ แต่ว่าการทำปอนั้น ไม่ใช่ว่าเป็นของที่เคยทำ
มาแล้ว เป็นของใหม่ เมื่อไปกำหนดให้ตายตัวเช่นนั้นแล้ว จะทำอย่างไร
ความที่ตงเครียดคนนเองจะเกิดเป็นการลำบากขึ้น แก่ฝ่ายรัฐบาลเขอนั้น

มาก ข้าพเจ้าเห็นว่าในทางพิจารณาของสภาฯ นี้ ก็ควรจะพิจารณาว่า การที่รัฐบาล ขอเงินงบประมาณสำหรับจ่ายในการทำไร่ปอเป็นจำนวน ๕ หมื่นบาทนั้น เป็นจำนวนที่ท่านเห็นควรจ่ายหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเขาทำไม่ได้ ในจำนวน ๕ หมื่นบาท ก็บอกว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่ท่านขอ ๕ หมื่น หรือเห็นว่า ๕ หมื่นบาทเป็นจำนวนมากไป ท่านก็บอกว่า ข้าพเจ้าอาจจะทำไร่ปอ ในราคาเงินเท่าที่ท่านเห็นสมควร จะต้องแย่งหน้าที่ ให้ถูกต้องในระหว่างรัฐบาลและสภาฯ ไม่ใช่ทำให้จ่าย ค่าเช่าบ้านเท่า นั้น ค่าน้ำค่าน้ำ ทิ้งเรียบร้อยแล้วทางประหยัคก็ไม่มี และเจ้าหน้าที่เมื่อมี ข้อบังคับอยู่เช่นนั้นแล้ว ก็อาจจะจ่ายตรงไป ตรงมาโดยไม่ถึงทาง ประหยัคหรือออกความคิดเห็นของตน ให้เห็นความเจริญความดี ของงานเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่าสภาฯ ไม่ควรรับหลักการ แห่งร่างนี้

นอกจากนั้นท่านได้กล่าวถึงรายการในงบประมาณบางรายการซึ่ง ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียน เช่นท่านกล่าวว่า ในการค้าปอ รัฐบาลขอไป เป็นจำนวน ๕ หมื่นแต่ท่านไม่ทราบว่าไปทำอะไร ข้าพเจ้าขอเรียนโดย จริงใจว่า ในเรื่องค้าปอนี้ไม่ใช่เป็นการค้าซึ่งได้ง่ายๆ มันเป็นการ กระทบกระเทือนไม่ใช่แต่ในบ้านเมืองเรา เมื่อเราคิดจะทำเช่นนั้น มีใช้ ว่าเราทำได้ทันที เราต้องสอยสวนทอน เมื่อเราต้องแสดงรายละเอียด แล้วเราก็ทำไม่ได้ รัฐบาลให้ข้อเท็จจริงไว้ว่าทำได้คิดจะทำ แต่ความ คิดจะทำนั้นไปเผยแพร่เข้าในหน้าหนังสือพิมพ์ รัฐบาลก็จำกัดองค์ใน

การทำงานนั้น เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่า ในการขายถ่ายเหล่านั้นนั้น มิใช่ที่เราให้ รายละเอียดได้ทุกครั้ง ถ้ารายละเอียดไปปรากฏเข้าแล้ว ความมั่งหวังที่จะทำงานเหล่านั้นก็ จะทำไม่ได้

อีกรายการหนึ่ง ท่านได้กล่าวถึงสถานีฟ้าแห่งชาติ ในเรื่อง สถานีฟ้าแห่งชาตินั้นถ้าความจำข้าพเจ้าไม่มีค สภาฯ นั้นเป็นของตนเอง คณะกรรมการมีความเห็นอย่างหนึ่ง ครั้นมาสู่สภาฯ นั้นจึงได้อนุมัติ มิใช่ว่าสภาฯ นี้จะไม่เข้าใจในวิธีการเหล่านั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนถึงข้อที่ท่านสมาชิกผู้ เสนอญัตติกถาวรเมื่อวันศุกร์ ๒-๓ ประการ ประการแรกท่านว่า งบประมาณที่หมดแล้วมานมรายละเอียดไม่พอ สมาชิกต้องวิ่งไปตามกระทรวงทบวงกรมต่างๆ เพื่อขอรายละเอียด เพื่อเห็นโอกาสที่จะพิจารณางบประมาณ ข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการเช่นนั้นไม่เป็นวิธีการที่สมควร คือในการพิจารณางบประมาณ น่าจะพิจารณาในเรื่อง การจ่ายว่าจะจ่าย สำหรับอะไร ไม่ใช่จ่ายเท่าไร ในการที่ท่านไปเที่ยววิ่งเช่นนั้น มีความมั่งหวังอย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านอยากจะได้ ความรู้ เป็นรายละเอียด ยิ่งกว่าใน หลักการ ของการจ่ายเงินนั้น กล่าวคือท่านเห็นว่าเงินเดือนไม่มากไปหรือ ค่าใช้สอยไม่มากไปหรือ การจรไม่มากไปหรือ การเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง หน้าที่ของสภาฯ เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ส่วนการบริหารนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาล เมื่อท่านมอบหมายให้ แก่รัฐบาลแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ที่จะบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายซึ่งแถลง

ไว้ ไม่ใช่ว่าท่านจะไป มีคัมภีร์ที่เอาออกมาให้ จ่ายได้เพียง ๑๐ บาท
สำหรับเมื่อโยกย้ายข้าราชการเป็นต้น แต่ว่าเมื่อท่านต้องการสมรรถ-
ภาพของงานแล้วเงิน ๑๐ บาทอาจจะไม่พอกก็ได้ นี่เป็นตัวอย่าง เมื่อ
ต้องการสมรรถภาพและต้องการให้งานเจริญแล้ว ก็ต้องปล่อยโอกาส
ให้แก่ผู้บริหารได้กระทำการ

อีกข้อหนึ่ง ซึ่งท่านได้ กล่าว เกี่ยวกับ ข้อเท็จจริงก็คือว่า ท่าน
สมาชิกผู้ แทนจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งขอทราบรายการจ่ายในการย้าย
ข้าราชการ และรัฐมนตรีได้ ตอบว่าไม่ทราบเพราะไม่ได้ ทำสถิติไว้แม้
ช่วยจ่ายค่ามุงขประมาณนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าถึงแม้ว่าจะมีรายละเอียด
เท่าไรก็ตาม ความต้องการของสมาชิกแต่ละท่านนั้นย่อมไม่เหมือนกัน
ท่านสมาชิกผู้ ซึ่งอาจจะต้องการ ขอทราบรายการสำหรับการโยกย้าย
อีกคนหนึ่งอาจจะขอทราบรายการจ่ายสำหรับค่าพาหนะของรถ ๓ ล้อเป็น
ต้น อย่างนี้ก็เหลือสติปัญญา ซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดจะทายล่วงหน้าได้ ว่าท่าน
ต้องการอย่างไร ในการทำขประมาณนั้น เราต้องแย่งรายจ่ายเป็น
ลักษณะๆ เมื่อตั้งรายการจ่ายเข้าลักษณะใดแล้ว เราก็ต้องจ่ายราย-
การนั้นเข้าในลักษณะนั้นอยู่เอง รายการต่างๆก็ย่อมมีแตกต่างกันมาก
มิใช่แยกได้เพราะในการที่ท่านจะขอให้ ยื่นรายละเอียดสำหรับขประ-
มาณเพื่อให้ตรงกับความต้องการของท่านทุกอย่างไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
ไม่มีใครทำได้

ท่านได้กล่าวอีกประการหนึ่งว่า การพิจารณาขประมาณในคราว

ที่แล้วมานี้ ไต่พิจารณาจนเกินกว่าสมควร ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ในการที่ท่านกล่าวเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการพิจารณาขบวนการ
 ควรจะยกยอเช่นนั้นไม่ แต่ด้วยความยกยอนั้นมีโทษ เกิดจากอำนาจตัวเลข
 ไม่เข้าใจ ตัวเลขธรรมดานั้นอ่านไม่เข้าใจอยู่แล้ว อย่างที่ข้าพเจ้าได้
 เรียบเรียงว่า ต่างกันก็เขียนหนังสือ ตัวเลขที่จะอ่านได้ เข้าใจนั้น
 ของเขาคือ ทศนิยมตัวเลขอยู่เสมอจึงจะทราบได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
 อย่างไรไปแล้ว มีความมุ่งหมายเพียงไร แม้ว่าจะได้ มีการแสดงรายละเอียด
 เลียนมาว่าจะเอาไปทำงานนั้นงานนี้ก็ตาม ข้อความที่ให้ ได้ นั้นก็เพียง
 แค่นั้น คือไม่ทราบว่าจะไปทำอะไรนั้น ประการหนึ่ง และแม้ ในที่สุด
 เมื่อทำกันเข้าจริงๆ แล้วรายการจ่ายนั้น อาจแตกต่างไปอย่างอื่นก็ได้
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าด้วยความตั้งใจของท่านสมาชิก ในการพิจารณาข
 บวนการแล้วไปนั้น ท่านพยายามจะว่ามีรายการจ่ายประการ
 ใดบ้างที่จะเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์ ในจังหวัดของท่าน เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นแล้วในการพิจารณาขบวนการจึงเป็นการยุ่งยากอย่างยิ่ง ถ้า
 ท่านสังเกตกระทัดรัดตามต่าง ๆ จะแลเห็นว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายโดยปกติ
 มักจะขอทราบว่าขบวนการจังหวัดสำหรับจังหวัดคนเพื่อการรณรงค์หรือ
 ไม่ นี่เป็นการล่อให้ เห็นว่าในการพิจารณาขบวนการในคราวที่แล้วมา
 นี้ มีความมุ่งหวังใหญ่ที่จะทราบว่ารายจ่ายต่าง ๆ นั้นมีรายจ่ายที่จะเป็น
 ประโยชน์อยู่ในจังหวัดไหนเท่าไร แต่ขบวนการเราหาทำเช่นนั้นได้
 ไม่ ถ้าจะต้องการขบวนการเช่นนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านต้องขยับ

ประมาณของเทศบาล งบประมาณของรัฐบาลให้ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่ประโยชน์เฉพาะท้องถิ่น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่ควรริบร่างข้อบังคับวินัยพิจารณา ตามเหตุผลที่เรียนมาแล้ว และขอกล่าว่า โดยย่อว่า รายการที่เกี่ยวกับรายได้นั้น ไม่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติอย่างไร ร่างข้อบังคับกล่าวถึงส่วนปลีกย่อยเกินไป จะกระทำให้เกิดภาระแก่ฝ่ายบริหารมากขึ้น โดยสภาฯ ไม่ได้ประโยชน์ ยิ่งกว่าเคยวน ร่างข้อบังคับสำคัญผิดในรายละเอียดหลายประการ ไม่กระทำให้เกิดผลสัมถึงความมุ่งหมาย และที่สำคัญยิ่งก็คือเรื่องเวลา เวลายานร่างพระราชบัญญัติงบประมาณกระชั้นมาก ไม่มีเวลาที่จะทำรายการเสนอในคราวเดียวกันได้ นอกจากนั้นยังจะต้องแก้ไขข้อบังคับการประชุมของสภาฯ ตามความเปลี่ยนแปลงของราชการ อันจะทำความผิดคลลสิทธิของร่างข้อบังคับเสียไป

ข้าพเจ้าจึงหวังว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้อธิบายมาโดยย่อคราวนี้ ท่านคงให้อภัยและรับคำสั่งของข้าพเจ้าพิจารณาตามสมควร

ประธานสภาฯ: หอมกเวลาแล้ว แต่ว่าข้าพเจ้าได้รับญัตติจาก นายพันธ์ อินทวงศ์ ฉะบับหนึ่ง และจากนายอ้วน นาคกรรพ อีก ฉะบับหนึ่ง มีใจความต้งกัน มีความว่า ขอให้พิจารณาร่างข้อบังคับ ทพิจารณาอนให้เสร็จในวันนี้ มีความตรงกันทำนองนั้น เพราะ ฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ข้าพเจ้าจะขอให้วินิจฉัยว่า

ควรพิจารณาเรื่องนี้ให้เสร็จไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณา
เรื่องนี้ให้เสร็จไปในคำวันนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๒ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้พิจารณาต่อไป

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอ
กล่าวโดยสุจริตใจว่า ข้อบังคับฉบับนี้รัฐบาลยังไม่ได้ออก ถึงแม้ว่าจะลงมติ
ไปแล้วให้รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนี้ แต่รัฐบาลเห็นว่าเป็นการผูก
มัดเกินไป และไม่มีใครเขาทำกันในโลกนี้ เพราะฉะนั้น ถ้ารัฐบาล
ต้องรับร่างข้อบังคับไปแล้ว เมื่อไม่สามารถจะทำได้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
คณะรัฐบาลจะต้องลาออกหมด

๑๘.๓๐ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : อย่างไรก็ดี ข้อ
บังคับที่เราได้ขออนุญาตไว้แล้วว่าการพดกัน ต้องสลักกัน ที่ท่านผู้
ประธานให้ฝ่ายค้านพูด คนคิดกันนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ชอบด้วยข้อบังคับ
ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ ควรรับหลักการแห่งข้อบังคับเช่นอย่าง
ข้อบังคับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นั้น สบายคงได้ความ
แต่เพียงว่า ฝ่ายบริหารไม่มีเวลาพอเท่านั้นเอง แต่ปัญหาในวิธีการที่เรา

จะกระทำ ว่าข้อบังคับนี้จะสำเร็จไปได้ก็เพียงใดหรือไม่นั้น ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่าแม้ข้อบังคับที่สมาชิกได้ ยื่นขึ้นมาต่อสภานั้นจะเป็นการผูกมัด
 แรงเกินไป ข้าพเจ้าก็ขอขออนุญาตของท่านรัฐมนตรีที่ได้อภิปรายใน
 หลักการของร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ นั้นมาพดอย่าเหมือนกันว่า ข้อนั้น
 เราแปรญัตติได้ และโดยเฉพะอย่างยิ่ง ถ้ารัฐบาลแปรญัตติในทางที่
 สกหย่อนลงกว่าที่เสนอ ๆ มานั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าน่าจะทำได้ ข้อนี้จึง
 ไม่เป็นการนำวิตถกอย่างใดเลยว่รัฐบาลจะทำได้หรือไม่ได้เพียงใด จริง
 อยู่ รัฐบาลรู้สึกว่าจะทำไม่ได้ก็ตามข้อบังคับที่ผู้แทนราษฎรจังหวัด
 ร้อยเอ็ดเสนอ แต่รัฐบาลก็ชอบที่จะแปรญัตติให้สกหย่อนผ่อนผัน ลงไป
 ได้ตามสิทธิที่มอยู่ตามข้อบังคับ ข้อนี้จะเป็นที่รยกันอยู่ในสภาฯ นี้แล้วว่
 วิชาการเสนองบประมาณตามที่เขามาแล้วนั้น รัฐบาลมักจะเสนอไปในวิ
 ทถกเกี่ยวกับแผนการคลังเกินไป ซึ่งผู้แทนราษฎรไม่สามารถจะปฏิบัติ
 ตามได้ ส่วนซึ่งที่ทำงานอ้างถึงหลักเกณฑ์ของต่างประเทศ ที่มักจะพูด
 เสมอ ๆ ว่า ไม่มีประเทศใดเขาทำกันนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าในเมื่อเราเรียก
 หลักการแห่งข้อบังคับนี้ไปแล้ว ก็ชอบที่จะหาวิธีการปรับปรุง ข้อบังคับ
 ให้เหมาะสมแก่สภาพการของประเทศในเวลาปัจจุบันนี้ และแม้ในบาง
 ประการที่ต่าง ประเทศเขาทำกัน เพื่อความมั่นคงใน ระบอบประชาธิปไตย
 แต่ประเทศเราก็งงไม่ได้ทำเช่นนั้น

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ได้แสดงถึงความรู้สึกความเห็นอกเห็นใจของสภานั้นว่า สภานั้นนำ

จะได้อพิจารณาขประมาณให้ละเอียดยิ่งขึ้น การที่มผู้เสนอ ข้อยังคย
 ษนมากโดยไทร สักว่าการพิจารณาขประมาณนเป็นภาระแก่สมาชิก
 เป็นอนมาก และเป็นขอทเราร สักว่าเป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญที่สุดใน
 หนาทของสแทนราษฎร แควอการที่เรได้ พิจารณาตลอดมาในระยะเวลา
 ที่ล่วงมาแล้ว สักว่ามวอการที่ต่างกัน อยู่บ้าง ในครั้งก่อนนั้นสแทน
 ราษฎรสามารถที่จะไปติดต่อขอความร่วมมือกับฝ่ายบริหาร ขอตัวเลข
 และรายการได้โดยสะดวก แต่บัดนี้การไปติดต่อขอตัวเลขหรือขอขชเท็จ
 ยางจริงประการจาก ฝ่ายบริหารนั้น ไทร สักมีข้อขัดข้องขงประการ
 มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ ททำขเช่นฝ่ายค้านนั้น สักว่าเขาไม่
 อยากพูดด้วยที่เคียว นเป็นวอการอนหนึ่งทสแทนราษฎรไม่สามารถจะ
 หาตัวเลขพอควรมาได้ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ขประมาณ ของ
 รัฐบาลนั้นได้

ข้อที่รัฐบาลกล่าวว่ามีเวลานั้น ขอนเราอาจจะแก้ไข ข้อยังคย
 ของเรา เพื่อให้มเวลาพอแก่การพิจารณา หรือรวบรวมตัวเลขได้ เช่น
 เคียวนข้อยังคยกำหนดว่ารัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัติขประมาณ
 เข้ามาสู่สภาฯ ภายในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ เมอกรณ เช่นเช่นนั้น ถ้าแม่
 ว่ารัฐบาลประสงค์ตัวเลขยิ่งขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าการขอแก้ไขข้อยังคย
 ให้รัฐบาลส่งร่างพระราชบัญญัติขประมาณเข้ามาสู่สภาฯ ในระยะเวลา
 ที่รัฐบาลจะสามารถรวบรวมตัวเลขได้ ข้าพเจ้าก็คิดว่ายอมทำได้ เช่น
 ษนคณว่า เคียวนท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลังกล่าวว่า ได้

เสนอคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๒๐ มกราคม ซึ่งทรงนัยหมายความว่า คณะรัฐมนตรีมีเวลาทำแต่เพียง ๑๐ วัน ถ้าเราจะขยายระยะเวลาให้กว้างออกไป เพื่อคณะรัฐมนตรีจะได้ มีเวลารวบรวมตัวเลข หรือรายละเอียดให้ถูกต้องต่อความประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราสามารถจะทำได้

ในการเสนองบประมาณ หรือในการกรงงบประมาณ ประจำปีของประเทศสยามเรานั้น ใต้วิธีการ แตกต่างไป จากต่างประเทศในบางประเทศเขื่อนั้นมาก ซอนึ่งทำให้การเสนอรายละเอียดต่อสภา เป็นการข้งยาก วิธิการงบประมาณในบางประเทศนั้น เขาใต้งรายจ่ายไว้ก่อน แล้วหารายได้มาทีหลัง แต่ของเรานั้นใต้งรายได้ไว้ก่อน แล้วทำรายจ่ายให้เข้าสู่รายได้ เป็นการรักษาคะแนนให้เข้าสู่ทุกสภาพในการธนาคาร ยิ่งกว่านโยบายทางการคลัง

จนมาถึงปัญหารายการ การที่รัฐบาลเสนองบประมาณมาแต่ละชั้น ถ้าเราได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เราจะรู้สึกเสียใจ อยู่อย่างว่า งบประมาณที่เสนอมาแต่ละชั้นนั้น เป็นงบประมาณ เขี่ยหัวแตก ถ้าแม้ว่ารัฐบาลนี้ใต้งมีโครงการ สำหรับชาติ จะเป็นโครงการ เศรษฐกิจหรือโครงการ ๕ ปี ๑๐ ปีอย่างหนึ่งอย่างใดก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่า การกะตัวเลขให้เข้าสู่งบประมาณแต่ละชั้นนั้นย่อมจะทำให้รัฐบาลสามารถที่จะเสนอรายละเอียดให้แก่สภา ใต้งขึ้น

ส่วนอีกประการหนึ่งที่ว่า สมาชิกควร จะอภิปรายในการรับหลักการ

งขประมาณแต่ในหลักการเท่านั้น ขอนขอเรียนว่า การพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ก็เป็นการพิจารณาหลักการของพระราชบัญญัติทั่วไปนั้น ย่อมมีวิธีการต่างกันตลอดทั้งการแปรญัตติ เพราะฉะนั้นการอภิปราย หลักการของงบประมาณ เราจะต้องอภิปรายอย่างกว้างขวาง ซึ่งสภาฯ ตลอดเวลา ๔ - ๕ ปีมาแล้ว ไต่ถามมติให้ทำเช่นนั้น ส่วนการที่รัฐบาลจะเอาหลักการเป็นใหญ่ นั้น ขอนข้าพเจ้าขอเรียนว่า ทรายใดที่ประเทศสยามเรายังไม่มีพรรคการเมือง เราไม่สามารถที่จะร่วมมือกันนโยบาย ที่เป็นลำเป็นสัน ต่างคนต่าง กัดอกคน เป็นพรรคอิสระ เป็น วัน แมนส์ ปาร์ตี (One man's party) ทั้งนี้แล้ว การที่สมาชิกแต่ละคนจะมาโต้ ในนโยบายนั้น ย่อมไม่สามารถจะทำได้ และสมาชิกแต่ละคนย่อมไม่มีความสามารถไป ทุกสิ่งทุกอย่าง ย่อมไม่มีผู้เชี่ยวชาญใน ทางการคลัง และทางเศรษฐกิจ ถ้าแม้ว่าเรามีพรรคการเมืองแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าพรรคการเมืองนั้น ย่อม จะให้หลักวิชาในการคลังทั่ว ๆ ไป และในการเศรษฐกิจยิ่งขึ้น ในนโยบายนั้น เราอาจจะโต้ กันได้ว่าเขาหรือไม่เขา และเห็นข้อบกพร่องยิ่งขึ้น ในวิธีการงบประมาณ และข้อนี้ในนโยบายได้ โยงไปถึงเรื่องพรรคการเมือง

รัฐบาลได้กล่าว ซึ่งกล่าวโดยสรุปในชั้นนี้ว่า ไม่มีเวลาในการทำรายละเอียด เจ้าหน้าที่ต้องอดตาหลับขับตานอน ในการทำตัวเลข ล้ายากเสมอ ๆ มานี้ ขอนข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในการที่ข้าพเจ้าได้ร่วมการพิจารณา งบประมาณใน สภา ผู้แทนราษฎร ตลอดเวลา ๔ ปี ในฐานะ เป็น

กรรมาธิการ ขอให้รับรองคำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ที่ได้ออกแถลงการณ์ ว่าเครื่องจักรของเรายังไม่เพียงพอ เมื่อเครื่องจักรของเรา
 ยังไม่เพียงพอ ก็เป็นปัญหาในนโยบายของรัฐบาลเองเหมือนกันว่า สิ่ง
 เราต้องการทำอย่างเร่งรีบที่สุดในขณะนี้คือ ต้องทำเครื่องจักรของเรา
 ให้มีกำลังพอ คือรัฐบาลจะต้อง ปรับปรุงสมรรถภาพของ ข้าราชการ
 โดยละเอียดอย่างยิ่ง ผู้ที่มหนาทที่รับผิดชอบในการทำงบประมาณนั้น ให้
 มีสมรรถภาพพอควรแก่การทำงบประมาณ แม้ว่างบประมาณเราทำได้ ทำ
 กันในสภาฯ เป็นระยะเวลา ๕ ปีมาแล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองคำของท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอีกครั้งหนึ่งว่า เจ้าหน้าที่ที่มาขประจำ
 เรานั้น ในระยะสุดท้าย คือเมื่อขใกล้สิ้น ก็ยังไม่สามารถที่จะให้ความ
 พอใจแก่คณะ กรรมาธิการได้ ทั้งนี้ก็โดยเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่นั้นยังขาด
 สมรรถภาพ และในการเสนองบประมาณนั้นเองไม่ละเอียดแต่เจ้าหน้าที่
 ข้าพเจ้าขอโทษที่จะต้องกล่าว เพราะเป็นข้อเท็จจริง หวังว่าคงจะไม่
 ดิอสาอะไรข้าพเจ้านัก แม้ท่านรัฐมนตรีบางคนก็ได้ เสนองงบประมาณชน
 มานานนี้ เมื่อขงบประมาณได้ผ่านวาระที่๓ไปแล้ว เรายังรู้สึกอยู่ข้างว่า
 เงินที่ให้ไปแล้ว ท่านก็ยังไม่มีการ แต่ท่านของขประมาณมาทั้งๆ
 ไม่มีโครงการ เมื่อเช่นนั้นแล้ว การที่สภาฯ เราอนุมัติเงินไป สำหรับ
 การหนึ่งการใดโดยละเอียดนั้น เราควรจะรู้สึกเสียใจว่าต่างประเทศเขา
 ไม่ทำเช่นเดียวกัน ในการที่ได้กล่าวถึงต่างประเทศเช่นนั้น ข้าพเจ้า
 ไม่เคยไปเลย และไม่มีความสามารถในเรื่องการต่างประเทศ แต่ทว่า

ข้าพเจ้ารู้สึกว่่าต่างประเทศเขาคงไม่อนุมัติไปทั้ง ๆ ที่ไม่มีโครงการ แต่
สภาเรา ก็อนุมัติไปแล้ว ทั้งนี้ก็โดยเหตุว่่า การเสนอของขยประมาณ
โดยไม่มีรายละเอียด โดยไม่มีโครงการนั้นยอมทำไม่ได้

ในการเรียกตัวเลขเมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดนั้น กรมมาธิการ
ก็รู้สึกว่่าขอคว่่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจะให้ตัวเลข หรือให้ความแจ่มแจ้ง
แก่คณะกรมมาธิการได้ ครั้นคณะกรมมาธิการก็ค้ตัวเลขไปก็ข้่นว่่าไม่
ช่วยเหลือไม่สนับสนุน แต่หน้าที่ของคณะกรมมาธิการก็พยายามจะรักษา
ระคยในการพิจารณาขยประมาณให้เข้าส่วัดทวงอันถูกต้อง ในการเสนอ
รายละเอียดนั้น ข้าพเจ้าจำได้แน่นอนว่่าได้มีการพกกันขึ้นในชั้นกรมมาธิ-
การเมื่อขย พ.ศ. ๒๔๗๘ และได้ข้่ากล่าวกันอีกในขย พ.ศ. ๒๔๗๙ และ
พ.ศ. ๒๔๘๐ ๓ ข้่า ว่าสมาชิกได้แปรญัตติข้่า ๆ เข้ามา เช่น ขอตค้
เงินเกินเท่านั้น ขอตค้ค่าใช้สรวยเท่านั้น และการจรเท่านั้นเท่านี้
โดยไม่รู้ว่่าอะไร กรมมาธิการก็หัวเราะ คนภายนอกที่ทราบก็หัวเราะ
การหัวเราะเช่นนี้ไม่ใช่ความขกพว่อง หรือไม่ใช่ความผิดของสมาชิก
ที่เสนอแปรญัตติ เป็นความผิดของรัฐบาล ข้่นจึงได้พกกันขึ้นในคณะ
กรมมาธิการว่่า ถ้าแม้ว่่ารัฐบาลไม่สามารถจะเสนอรายละเอียดในชั้น
เสนอหลักการขยประมาณได้แล้ว ก็ขอร้องให้รัฐบาลได้ส่งรายการ
ละเอียดทั้งหมด ๑ ชุดมาไว้ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อสมาชิกที่ข้่งใจในรายละเอียดนั้นจะได้ตรวจค้ และแปรญัตติได้ตาม
ความค้ต้องการของตน แต่ตามความจำของข้าพเจ้าค้ว่่า ขอร้องเช่นนี้

รัฐบาลหาได้ทำตามไม่ ทั้ง ๆ ที่เราโต มีข้อสังเกตไปตั้ง ๘ ข้อ ๑๐ ข้อ
ทุก ๆ ปี ในคราวที่แล้วมา เราโต มีข้อสังเกตมาก และรัฐบาลก็ได้
รับข้อสังเกตเหล่านั้นไว้เพื่อจะดำเนินการต่อไป แต่ก็เห็นที่เสียใจว่าทั้ง ๆ
ที่รัฐบาลโต รับข้อสังเกตเหล่านั้นไปแล้ว ข้อสังเกตเหล่านั้นก็หาได้
สัมฤทธิ์ผลตามข้อที่เรามุ่งหวังกันไม่

ข้าพเจ้ารู้สึกนึกคิดท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าว
ว่า เมื่อเดือนก่อนโต มีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในการทำ
งบประมาณแล้ว ข้าพเจ้าจึงเชื่อแน่ว่า ขอนเป็นข้ออย่าที่ว่า ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง ควรจะรับหลักการแห่ง ข้อบังคับนี้ แม้จะไม่รับ
เต็มตามที่ควรรับแต่เพียง ว่ารับไป แล้วปรับปรุงให้ พอควรแก่หลักวิชา
การทำงานงบประมาณ ที่ท่านโต อบรมเจ้าหน้าที่ อยู่แล้วเดี๋ยวนี้ เพราะ
ท่านเองได้กล่าวว่า ท่านจะต้องอบรม บุคคลท่านโต อบรมตามที่ท่านโต
กล่าวแล้ว เมื่อโต มีการอบรมตามที่กล่าวแล้ว ก็คิดว่าเจ้าหน้าที่ย่อม
สามารถจะเสนอรายละเอียดโต ยิ่งขึ้น ในการที่จะเสนอรายละเอียดโต
นอกจาก เราจะได้ ไซ้ทางเจ้าหน้าที่ให้ มีสมรรถภาพดียิ่งขึ้นทั้ง กล่าวนี้
แล้ว ข้าพเจ้ายังคิดว่า แม้รัฐบาลโต เปลี่ยนนโยบายเสนอของงบประมาณ
ในวิธีการเบ็ดเตล็ด ดังที่ทำอยู่ เดียวแล้ว ถ้ารัฐบาลมีโครงการ
สำหรับ งบประมาณแต่ละปี ว่าเงินโต เพิ่มจน แต่ละปีนั้น จะใช้ สำหรับ
โครงการอย่างไร ไม่ใช่ใช้ เป็นเบ็ดเตล็ดแล้วลงท้ายเราก็ไม่ได้อะไร

เกินไปทีละปี ๆ โดยไม่ได้เห็นเมืองในความผันในระยะเวลาขณะเพาะ
กาลนั้น ถ้าแม้ว่ารัฐบาลได้ เปลี่ยนวิธีการทำงานประมาณตามโครงการ
ทั้งข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว ข้อแก้ตัวที่ว่า ไม่มีเวลาทำนั้นย่อมจะหมดไปได้
ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวถึงเรื่องรัฐบาล
คิดจะบำรุงประเทศ ซึ่งหนังสือพิมพ์ ได้เอาไปลงทั้ง ๆ ที่รัฐบาลถือว่า
เป็นเรื่องลับ ซ่อน ๆ ย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า แต่ละกระทรวงนั้นได้
มีโครงการของกรมแยกเป็นอิสระออกไป แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลยัง
ไม่ได้ เซนทรัลไลซ์ (Centralise) โครงการแต่ละระดับเป็นชั้น ๆ ไป ...

ประธานสภาฯ : ถึงเวลาแล้วท่าน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอ

อนุญาตต่อ

ประธานสภาฯ : เชิญ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ในข้อที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวถึงปัญหาที่ว่า ถ้าแม้ว่าเราจะทำ
รายละเอียดเสนอตั้งข้อบังคับกล่าวไว้เช่นนั้นแล้ว จะมีการเปลี่ยนแปลง
ความกาลสมัยและความความต้องการของฝ่ายบริหาร ซึ่ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า
ความประพฤติคนที่ยึดถืออยู่เดิมนั้นก็ย่อมมีความเปลี่ยนแปลงเป็นอันมาก
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งหนักไปในทางการธนาคารมาก ๆ
นั้นกรบขยอยู่แล้วว่า การเสนอรายละเอียดนั้น กระทรวงการคลังพยายาม
เขียนตามที่เจ้ากระทรวงได้เสนอมา ถ้าแม้ว่ามีการผิดตามที่เจ้ากระทรวง

ทรงเสนอมานนักยอมจะมีการเจรจาขออนุมัติกันก่อน ขอนข้าพเจ้าคิดว่า
 ว่าการเสนอรายละเอียดมาสภาฯ นั้น ไม่ใช่รายการของพระราชบัญญัติ
 งบประมาณ แต่เป็นคำชี้แจงแสดงเหตุผลประกอบเท่านั้น เพราะ
 ฉะนั้นคำชี้แจงแสดงเหตุผลนั้นข้าพเจ้าคิดว่าสภาฯ นักพร้อมที่จะให้
 การเปลี่ยนแปลงโดยขออนุมัติทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้
 ขอนยอมจะไม่ถือครั้นถึงสภาฯ แต่การที่เราต้องการจะให้ มีราย
 ละเอียดก็มุ่งประสงค์แต่เพียงว่า เราต้องการ จะพิจารณาให้ รอยคอบ
 มากจน ส่วนการเปลี่ยนแปลงหรือคักแปลงในเมื่อได้รยขอนุญาตงบประมาณ
 ไปแล้ว ก็ขอที่จะขออนุมัติผ่านทางกระทรวงการคลังได้

การที่เราจะควบคุมรายละเอียด รัฐมนตรีจะถือว่าเป็นการมีมติ
 นั้น ขอนข้าพเจ้าขอเรียนว่า การควบคุมรายละเอียดนั้นไม่ใช่เป็นการ
 มีมติที่เดียว ข้าพเจ้าได้ กล่าวเมื่อกันแล้วว่า สภาฯ ประสงค์ที่จะ
 ให้ รัฐบาลเสนอรายละเอียดมา เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาในชั้นวิ
 ษการ และโดยละเอียดอย่างยิ่งเพื่อเป็นเครื่องมือแก่สมาชิก ใน
 การแปรญัตติ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลได้เสนอรายละเอียดมาสภาฯ
 แล้ว และสภาฯ ได้อนุมัติงบประมาณไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าการ
 เปลี่ยนแปลงรายละเอียดนั้นยอมทำได้เพียงชั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังเท่านั้น เท่าที่เป็นอยู่เดยวันก็เช่นคงที่ข้าพเจ้าได้ เรียนแล้ว ก็
 ไม่เห็นจำเป็น ที่การเปลี่ยนแปลง รายละเอียด นั้นจะต้อง มาขอมติ ของ
 สภาฯ ● เพราะว่าการชี้แจงรายละเอียดนั้นสภาฯ คงไม่ประสงค์ ที่จะ

ให้เขียนเนื้อหาในพระราชบัญญัติอย่างใดเลย เมื่อความประสงค์ของ
 สมาชิกมีอยู่ดังนี้แล้ว การที่รัฐบาลจะพยายามให้เครื่องมือแก่ผู้แทน
 ราษฎรในการที่จะควบคุมรัฐบาลยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าในชั้นที่รัฐบาล
 อยู่ในบทเฉพาะกาลเช่นนั้น การควบคุมของผู้แทนราษฎรคงไม่หนักไป
 จนถึงขั้นทำให้สภาฯ นี้ไม่ไว้ใจคณะรัฐมนตรีได้ ถึงแม้ว่าจะได้มี
 ญัตติเช่นนั้น

ข้าพเจ้าขอขำกล่าวถึงปัญหาที่ว่า รัฐบาลจะทำได้ ถ้าแม่
 เราชะไค้มีการทำงานร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลกับสภาฯ คือรับหลักการ
 ไว้แล้ว เราไปประณามกันว่า เราควรจะทำอย่างไรจึงจะให้รัฐ
 บาลได้เสนอรายละเอียดยิ่งขึ้นกว่านี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าช้อยที่จะทำได้ ส่วน
 ในข้อที่รัฐบาล วิตกว่า ถ้าแม่สภาฯ รับหลักการร่าง ข้อบังคับแล้ว
 รัฐบาลจะลาออกนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในชั้นที่รัฐบาลยังมีสิทธิจะ
 แปรญัตติได้ แม่เราจะไม่ไค้ได้มตามทีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด
 เสนอมา เราก็พอที่จะแก้ ให้ขึ้นไปไค้ อีกอย่างเล็กน้อย เพราะว่าใน
 หลักการที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ดเสนอมา นั้นก็แค่เพียงว่า แก้
 ข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พทศักราช
 ๒๔๗๗ ข้อ ๖๘ เพื่อให้ เสนอของงบประมาณแผ่นดิน ละเอียดยกเงินยงชน
 ค้าว่าละเอียดยงชนนั้น อาจละเอียดยกแต่เพียง ๑ แต่ตามทีผู้แทนราษฎร
 จังหวัดร้อยเอ็ดเสนออาจจะเป็นละเอียดยก ๑๐๐ ถ้าแม่ว่าสภาฯ เราะไค้
 ละเอียดยก ชนอีกสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้า คิดว่าระหว่างบทเฉพาะ

กาลนี้ผู้แทนราษฎรคงจะพอใจ ด้วยเหตุผลที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้ว ว่าผู้แทนราษฎรนั้นแม้จะคัดค้าน ก็มีได้มุ่งหวังว่าเราจะได้ประโยชน์เต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เช่นพระราชบัญญัติ รัชชูปการ เราได้ประโยชน์ไปอีกเดือนหนึ่ง คือเลื่อนไปถึงเดือนธันวาคม เช่นนั้นก็เป็นสิ่งดีพอใจเราอย่างล้าลึกแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าชีวิตกของผู้แทนราษฎรก็ชีวิตกของรัฐบาลก็ ถ้าได้กระทำตามวิธีการที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ คือร่วมมือร่วมคิดกัน แม้จะได้สัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์สัก ๑ ก็ยินดี ขอที่รัฐบาลวิตกว่าถ้าหากว่ารับหลักการไปแล้วจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นนัก เพราะว่าผู้แทนราษฎรบางคนยังขวัญอ่อน ๆ กันอยู่ บางคนถึงกับจะให้ลงนามไม่มาประชุมก็ยังมีอยู่ ว่าจะยุบสภาฯ เสียก็มี และข้าพเจ้าขอวิงวอนรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งทั้ง ๆ ที่พวกเรา ยังขวัญยังอ่อน ๆ อยู่

ข้าพเจ้าได้อภิปรายมานาน ข้างที่ข้างท่านจะทิวข้าวบ้าง จึงขอเสนาให้ลงมติ

นายเตียง ศิริขันธ์ นายพนัธ อนุทวงศ์ วัชรอง

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดเบ็ดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติ แต่เดี๋ยวนี้มีผู้เสนอกให้ลงมติกลับ มีผู้รับรองเกิน ๑๕ คนแล้ว ญัตติของนายพคมเทศ

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าจะเบ็ดอภิปราย ยกมืออยู่นานแล้ว ท่านประธานไม่เห็น

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้ามองไม่เห็นจริง ๆ ท่าน มองคั่วแล้ว

นายพล แสนสระดี (ขอนแก่น) : เรื่องนี้โต มีสมาชิกเสนอให้ลงมติแล้ว เพราะฉะนั้นเราไม่มีปัญหาอะไรที่จะต้องพูดถึงอีก นอกจากमतทางเดวที่จะต้องลงมตกันเดววนเท่านั้น

นายฉ่ำ จิวรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : คอที่ข้าพเจ้ากำลังยกมือขึ้น ท่านประธานมองไม่เห็น มองไปทางอื่นเสีย ที่ผมเสนอให้ลงมตในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้เบคอภิปรายค่อไป

ประธานสภาฯ : ไม่มีผู้รับรองท่าน เสียใจ มีผู้เสนอให้ลงมตด้วย ข้าพเจ้าขอแจ้งให้ประชุมทราบว่า ผู้ที่เห็นควยหลักการแห่งร่างข้อขงคณินไปรกลงสัชว ผู้ที่ไม่เห็นลงควยสน่างเงิน ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ : โตเวียกข้อสมาชิกมาลงคะแนนเสียง ตามลำดับตัวอักษร

เมื่อสมาชิกโตมาลงคะแนนเสร็จแล้ว เลขาธิการสภาฯ ได้เชิญผู้มีนามค่อไปน เป็นกรรมาการนัยคะแนนเสียง คือ

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์ นายเทพ โชคินชิต นายนิ่ม เรืองเกษตร นายฉ่ำ จิวรัสเนตร์ นายจิวรัส มทาวงคณินทน นายแพ้ม วรพิทยต

เมื่อกรรมาการนัยคะแนนเสียงเสร็จแล้ว โตเสนอผลค่อประธานสภาฯ

ประธานสภาฯ : ฝ่ายที่เห็นควรรีบหลักการแห่งข้อบังคับ คอส
สัชชาวมี่ ๔๕ เสียง ฝ่ายที่ไม่เห็นควรรีบหลักการแห่งข้อบังคับ คอส
นำเงิน ๓๑ เสียง เห็นอันที่ประชุมสภาฯ ทกลงรับหลักการแห่งร่างข้อ
บังคับฯ จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรือวิสามัญ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ทงที่ข้าพเจ้า
กล่าวแล้วว่า การที่เราค้านเราไม่หวังผลเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อจะ
ได้ผลสัก ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็พอใจ เพื่อที่จะให้ข้อ
บังคับเช่นนี้ไปช่วยที่ เพื่อประโยชน์แก่สภาฯ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราตั้ง
กรรมาธิการ วิสามัญขึ้นแล้ว ทางรัฐบาลก็จะได้ มีผู้ที่เข้าร่วมการ
พิจารณาข้อบังคับด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญ

นายเตียง ศิริขันธ์ นายพันธ์ อินทวงศ์ นายผล แสนสระดี
รับรอง

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านในการตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญ ตามที่ผู้เสนอมา ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ จำนวน ๖ คน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอเสนอ ๗ คน
นายเตียง ศิริขันธ์ นายผล แสนสระดี รับรอง

ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๗
คน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๗ คน ขอให้เสนอชื่อ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายถวิล อุดล

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของ
ร่างญัตติฉบับนี้ และข้าพเจ้าก็ได้เสนอญัตตินี้ มาด้วยเจตนาบริสุทธิ์
เพื่อจะขอความร่วมมือจากรัฐบาล ...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านเสนอข้อที่ท่าน เคยบันทึกหมด
เวลาแล้ว

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : เพราะฉะนั้นเพื่อให้โอกาสแก่
สมาชิกผู้คนที่พิจารณาข้อบังคับอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าขอถอน

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอขุ
นรวรายวิเศษ

มีสมาชิกรับรอง

นายสรอย ณฑำปาง (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายฉ่ำ
จำรัสเนตร์

มีสมาชิกรับรอง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
รัฐมนตรียุติธรรม

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติ
ธรรม : ข้าพเจ้าขอถอน

นายจรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเท็ก
ภักคานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายพันธ์ อินทวงศ์ (นครพนม): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทอง-
อินทร์ ภริพัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายนิ่ม เรืองเกษตร (ฉะเชิงเทรา): ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
เคียง ศิริพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

นายสอน พงศ์สุวรรณ (ชัยภูมิ): ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
เลือน พงศ์โสภณ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองสืบ ศุภะมารักษ์ (ประจวบคีรีขันธ์): ข้าพเจ้าขอ
เสนอ พระสารสาสน์ประพันธ์

พระสารสาสน์ประพันธ์ รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอถอน

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าขอเสนอ
รัฐมนตรีคลัง

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ข้าพ-
เจ้าขอถอน

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
เขมชาติ บุณยรัตพันธุ์

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าขอถอน

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์): ข้าพเจ้าขอเสนอพระยา
พหลฯ

พ.อ. พระยาพหลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้าขอถอน

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพันธุ
อินทวงศ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ครบ ๗ คนแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านชื่อ

เลขาธิการสภาฯ: รายงานผู้ถูกเสนอกรรมการมีดังนี้ ๑.

ขุนจรรยาวิเศษ ๒. นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ ๓. นายเทก ลังคานนท์

๔. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ๕. นายเตียง ศิริขันธ์ ๖. นาย

เลออน พงษ์โสภณ ๗. นายพันธุ อินทวงศ์

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าขอถอน

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์): ข้าพเจ้าขอเสนอ
หม่อมเจ้าวรรณฯ

พ.อ. พระยาพหลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: ขอถอน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายถึก พรหมมาณพ

นายถัด พรหมมาณพ (พัทลุง) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายสอน พงศ์สุวรรณ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายวุฒิ

สุวรรณรักษ์

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายฟัง ศรีจันทร์

นายฟัง ศรีจันทร์ (อุดรศักดิ์) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายเตียง ศรีจันทร์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายฟัง

รงษ์ภักย์

เลขาธิการสภาฯ : เขา ร.ต.อ. ฟัง รงษ์ภักย์ แทนนายฉ่ำ จำรัส-

เนตร์ ที่ขอถอน

ประธานสภาฯ : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายเลือน พงษ์ไสภณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

ให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน

มีสมาชิกบริบรอง

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๓ วัน

มีสมาชิกบริบรอง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

๓ วัน

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
แปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : เป็นอันตกไป ผู้ใดเห็นควรแปรญัตติภายใน
๕ วัน ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควรแปรญัตติภายใน ๓ วัน ขอให้
ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันตกลงให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน ข้าพ-
เจ้าได้รับญัตติของนายปรีกษ์ ระเบียบหนึ่ง ขอให้เพิ่ม การประชุมใน
อาทิตย์หน้า คือเป็นประชุม ๓ วัน คือวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวัน
เสาร์ จะมีผู้ใดคัดค้านบ้าง

นายอินทร สิงหนนทร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร
จะประชุม ๓ วันตามที่มีเสนอ ประชุม ๓ วันก็พอแล้ว เพราะไม่ใช่
หน้าที่ของสมาชิกที่จะเสนอเพิ่มวันประชุม รัฐสภาเห็นว่ามิอะไรที่จะ
ข้อนเรามาทำไรก็ควรจะเป็นเท่านั้น

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ญัตติที่เสนอไว้ว่า
ขอให้พิจารณาข้อบังคับให้เสรี ที่ต่อเวลาไปที่ขอให้พิจารณาข้อบังคับ
ให้เสรีเท่านั้น ญัตตินี้พิจารณาไม่ได้

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ญัตตินี้เสนอขึ้นมาใหม่ที่ท่าน เขา
เพิ่งเสนอและข้าพเจ้าก็รับมาแล้ว ถ้าจะให้เลื่อนไปพิจารณาในวันหน้า
ประเด็นวันอังคารมักจะว่าไม่พร้อมกันอีก เพื่อประโยชน์ด้วยกันทั้ง
สองฝ่าย ทางท่านก็จะว่าข้าพเจ้าไม่ได้และทั้งทางรัฐบาลก็จะว่าข้าพเจ้า
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวันอาทิตย์ว่าจะเอาหรือไม่เอา ผู้ใด
เห็นควรเพิ่มวันประชุมเป็นวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ ขอให้
ไปรทกยมือชน

สมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ไปรทกยมือชน

สมาชิกยกมือ ๓๒ คน

ประธานสภาฯ : ญัตตินี้เป็นอันตกไป

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๑๕ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

ถิน จุฑารพ

สุรินทร์ ติพิลากร

เล็ก จารุณี

วิศิษฐ์ ลูกอิน

ผู้ช่วยงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระราชกฤษฎีกายกยบลำดับตำแหน่ง
พutsch์กราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พutsch์กราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ ทพิชภา

เจ้าพระยายมราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พutsch์กราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า เป็นการสมควร ที่จะยกยบลำดับ
ตำแหน่งผู้แทนราษฎร เพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๑ ขึ้นใหม่

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๑ ขึ้นมาใหม่มีกำหนดภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันใช้พระราชกฤษฎีกานี้เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพตพยหเสนา

นายกรัฐมนตรี

คำแถลงการณ์ของรัฐบาล

ด้วยในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน สภานิติบัญญัติได้พิจารณาญัตติของสมาชิกฯ ขอแก้ไขข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๕๘ เกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ เพื่อพิจารณารับหลักการขั้นต้นในสภาผู้แทนราษฎร ผู้เสนอต้องการให้แสดงบัญชีรายละเอียด แสดงหลักเกณฑ์ การคำนวณภาษีอากร สถิติต่าง ๆ จำนวนคน และรายการละเอียดอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก

ความจริงข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องนี้ ในเวลาจัดทำขึ้นก็ได้ศึกษาระเบียบการสภาฯ ในนานาประเทศโดยเปรียบเทียบและปรับปรุงให้เหมาะสมแก่ประเทศไทย และกรรมการของสภาฯ ก็ได้พิจารณาแล้ว เป็นอย่างดีระเบียบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่เป็นอยู่ในเวลานี้ได้ใช้มาด้วยดีตลอดกาล ๕ ปี มิได้ปรากฏความขัดข้องเสียหายประการใด ข้อบังคับแก้ไขนี้ นอกจากจะขัดแย้งแก่การพิจารณารับหลักการ ส่วนรายละเอียดนอกจากนั้นก็ไป แสดงในชั้นกรรมการ ถึงกระนั้นก็ดี รัฐบาลก็ได้แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมเท่าที่จะทำได้

การทำงานประมาณนั้น ในชั้นรัฐบาลก็ได้พิจารณาโดยรอบ
 คอบที่สุด เมื่อหัวหน้าส่วนราชการได้ร่างงบประมาณขึ้นแล้ว เจ้า
 กระทรวงก็สอบสวนพิจารณาในชั้นต้น เสร็จแล้วเสนอไปยังกระ
 ทรวงการคลัง กรมบัญชีกลางได้ตรวจตราโดยรอบคอบแล้วเสนอ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลัง พิจารณาแล้ว
 เสนอคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีตั้งกรรมการสอบสวนซักถาม
 รายละเอียดทราบดีโดยถ้วน ในชั้นกรรมการ กมีการคัดทอน
 แก้ไข เสร็จแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งม
 การคัดทอนในชั้นนี้ออกแล้วจึงเสนอไปยังสภาฯ เพื่อบรรณการ
 ชั้นต้น ครั้นสภาฯ บรณการและตั้ง คณะกรรมาธิการขึ้นแล้ว
 รัฐบาลก็ เสนอรายการ รายละเอียด ต่อ คณะกรรมาธิการ ทุกประการ
 และให้เจ้าหน้าที่ไปคอยชแจงตอบ คำซักถามของกรรมาธิการตาม
 ทต้องการ

แต่การที่จะวางข้อบังคับให้ตายตัว ดังที่สมาชิกฯ เสนอ
 รัฐบาลเห็นว่าเป็นการขอเอารายละเอียดจนเกินความจำเป็นในการ
 พิจารณาชั้นรับหลักการ การที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ตามวิธีที่สมาชิกฯ เสนอ จะต้องเป็นเอกสารตั้ง ๖๐๐ หรือ
 ๗๐๐ หน้ากระดาษ ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าไม่จำเป็นสำหรับการพิจารณา
 เพื่อบรรณการชั้นต้นและไม่ได้ผลสมควรกับที่จะต้องทำ เช่นนั้น
 อีกประการหนึ่ง รายได้รายจ่ายหลายเรื่องต้องสงวนเป็นความลับ

ที่จะเสนอรายละเอียดโดยเปิดเผยไม่เป็นการสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีอากรนั้น ถ้าเปิดเผยออกไปก็จะนำความเสียหายมาให้แก่ประเทศ อนึ่ง ราชการปลีกย่อยนั้น ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการตามยุคตามสมัย และความต้องการของกระทรวงทบวงการต่างๆ ซึ่งไม่เหมือนกัน จะวางข้อบังคับให้ตายตัวลงไปเช่นนั้นไม่เป็นการสมควร

แม้รัฐบาลจะได้ชี้แจง แสดงเหตุผล ดังกล่าว มาข้างต้นนั้น อย่างแจ่มชัดแล้วก็ตาม และแม้จะได้แสดงให้เห็นทางเสียหายที่ประเทศชาติจะได้รับการแก้ไขข้อบังคับเช่นนั้นก็ดี ผู้โต้แย้งก็ยังหาสนใจที่จะฟังเหตุผลไม่

รัฐบาลได้พยายาม เสนอมา ที่จะร่วมมือกับ ผู้แทนราษฎร และได้ยินยอมทำความพอใจแก่ผู้แทนราษฎรมาแล้วแม้ในเรื่องที่สำคัญ เช่น การยกเลิกพระราชบัญญัติจัดการป้องกันรักษารัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐบาลก็ยอมรับด้วยน้ำใจกว้างขวาง ในบางเรื่องเช่น ญัตติร่างพระราชบัญญัติกำหนดเขตต์การรักษาน้ำ ซึ่งผู้แทนราษฎรเสนอมา รัฐบาลได้ชี้แจงแล้วว่าไม่สามารถจะปฏิบัติตามร่างนั้นได้ สภาฯ ก็ได้รับหลักการ ครั้นถึงเวลาพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ กรรมาธิการของสภาฯ เองก็มีความเห็นว่าปฏิบัติไม่ได้ รัฐบาลก็ยังหาทางทำความพอใจให้แก่ผู้เสนอโดยวิธีอื่น ทั้งนี้

แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้พยายามร่วมมือกับผู้แทนราษฎรโดยจริงใจ แต่ผู้แทนราษฎรหาได้ให้ความร่วมมือแก่รัฐบาลตามสมควรไม่ โดยจะเพาะการพิจารณาญัตติแก้ไขข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๖๘ นี้ ได้เริ่มอภิปรายมาจนหมดเวลาประชุมตามปกติ มีสมาชิกอยู่ประชุมเป็นส่วนใหญ่แล้ว และสภาฯ ก็เห็นเป็นเรื่องสำคัญ สภาฯ น่าจะให้การประชุมปรึกษาเป็นไปตามระเบียบ คืออภิปรายต่อไปในวันหลัง เพื่อให้โอกาสสมาชิก ๆ ส่วนมากได้ พึงเหตุผลและใช้ดุลยพินิจโดยรอบคอบ แต่สมาชิกฝ่ายผู้แทนราษฎรก็เสนอญัตติให้รวบรัดการพิจารณาและเสนอให้ลงมติโดยไม่ให้ โอกาสรัฐบาลแถลงชี้แจงอีก วิธีการตั้งนี้เป็นวิธีช่วงชิงเอาเปรียบโดยไม่เป็นธรรม ในที่สุดสภาฯ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนั้น

รัฐบาลเห็นว่าความเป็นไปในสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องนี้ และเรื่องอื่นๆ หลายเรื่องที่ผ่านมา ผู้แทนราษฎรชุดนี้เป็นอันมาก ไม่สนใจฟังคำชี้แจง หรือเหตุผลทางรัฐบาล และมีได้คำนึงถึงความเสียหายอันจะพึงมีแก่ประเทศชาติ

การเป็นดังนี้ รัฐบาลขอรุ้สึกว่าไม่สามารถจะบริหารราชการของประเทศในความไว้วางใจของสภาฯ นี้ได้ นายกรัฐมนตรีได้เสนอเรื่องนแด่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ให้ทราบความประสงค์ของคณะรัฐมนตรีที่จะขอลาออกจากหน้าที่ แต่ คณะผู้

สำเร็จราชการแทนพระองค์เห็นว่า สภาพการของโลกเวลาน้อยใน
ระหว่างความปั่นป่วนคับขัน ประกอบกับจะต้องเตรียมการรับเสด็จ
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จสู่พระนคร รัฐบาลคณะนครจะบริหาร
ราชการของประเทศต่อไป เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็เห็นมีทางเดียว
ที่จะดำเนินการตามวิถีรัฐธรรมนูญ คือ ขุดสภาพผู้แทนราษฎร เพื่อ
เป็นทางที่ราษฎรจะได้เลือกตั้งผู้แทนมาใหม่ ดังที่ได้ประกาศใน
พระราชกฤษฎีกาแล้ว

ขอให้ประชาชนมั่นใจว่า รัฐบาลนี้ได้มุ่งหมายที่จะทำสิ่งใด
นอกเหนือไปจากวิถีรัฐธรรมนูญ การลาออกของคณะรัฐมนตรีก็
การยุบสภาฯ ก็ดี เป็นเหตุการณ์ตามสภาพแห่งการปกครองใน
ระบอบรัฐธรรมนูญ รัฐบาลจึงขอให้ประชาชนตั้งอยู่ในความสงบ
อย่าได้มีความ หวั่นไหวตกใจอย่างหนึ่งอย่างใด รัฐบาลอยู่ใน
ฐานะที่จะรักษาความปลอดภัยของประชาชนและความสงบ เรียบ
ร้อยของประเทศอยู่เสมอ

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๑ กันยายน ๒๔๘๑

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เคอิมเมต์ ถนนสี่พระยา จังหวัดพระนคร

นายจ้อ หล้าตาโรช ผู้พิมพ์โฆษณา พ.ศ. ๒๔๘๒

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร